Muhammed Muveffek Sulejme

Kćerke Vjerovjesnika,
sallallahu alejhi ve sellem

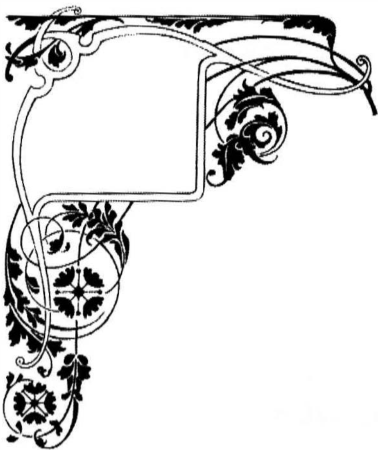

بسم الله الرحمن الرحيم

Muhammed Muveffek Sulejme

Kćerke Vjerovjesnika,

sallallahu alejhi ve sellem

Uvod

ŽIVOT ISPUNJEN KAZIVANJIMA

Ova zbirka sastoji se od pet poglavlja, interesantna je i lahka za pamćenje. Draga djeco, s vama zajedno prošetat ću između njenih redova. Ona nam kazuje o četiri djevojke. To su kćerke plemenitog Vjerovjesnika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem.

Vrijeme je da saznamo nešto o ovim časnim djevojkama, nakon što smo u prethodnim dvjema zbirkama iz serijala "Pupoljci" saznali lijepe i korisne stvari o njihovim roditeljima.

Poštovana djeco, u ovom poglavlju predstavit ću neke događaje iz kuće u kojoj zajedno življeše otac, majka i četiri kćerke. Nakon toga, u narednim poglavljima, posebno ću govoriti o svakom pupoljku koji je procvjetao u kući našeg prvaka, Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Sada dobro upamtite imena plemenitih roditelja: njihov otac je Vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, a majka je Hadidža, radijallahu anha.

ČASNA I PLEMENITA DJEVOJKA

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je bio oženjen Hadidžom, radijallahu anha, a i drugim ženama pored nje. Međutim, Hadidža je bila majka četiri kćerke koje je Allah dž.š.

darovao Svome plemenitom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem.

Ove lijepe ruže izrasle su i postale radost svome ocu, nakon što mu Allah oduze Kasima i Abdullaha, koji su bili tek rođeni.

Ove četiri sestre živjele su uz svoje roditelje život ispunjen najljepšim osjećajima i primjerima duboke roditeljske ljubavi.

Dragi moji, iako smo upoznali Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kao čovjeka, muža i vjerovjesnika, trebamo upotpuniti naše znanje o njemu, sallallahu alejhi ve sellem.

Trebamo upoznati našeg voljenog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kao oca četiri kćerke koje je odgojio najljepšim odgojem. Od svih djevojaka Mekke i Arapskog poluotoka bile su najljepše odgojene, pa čak i od svih djevojaka iz povijesti ostalih naroda.

Zato, lijepo je da učimo o njima: njihovom rođenju, o onome što ih je pratilo u životu i o tome kako je njihov život primjer i pouka za nas.

OMILJENI POVJERENIK

Draga djeco, vratimo se u Hadidžinu kuću prije njene udaje. U njoj ćemo zateći ogromno bogatstvo kojim ona uopće nije bila zaokupljena. Naprotiv, njeno srce, duša

i razum su bili u drugom svijetu, izvan svijeta bogatstva i trgovine.

Zateći ćemo je kako razmišlja o Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, koji je najbolji mladić u cijeloj Mekki. To je mladić koji je kao trgovac njenim imetkom išao u trgovinu u Šam. Vratio joj se sa zaradom o kojoj prije nije mogla ni sanjati. Bila je zanesena njegovim povratkom i njegovom lijepom i moralnom ličnošću. Šta je to sa njom?

Već je prije odbila većinu uglednika plemena Kurejš koji su je za sebe prosili. Ona danas priželjkuje udaju za Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Hoće li je on, sallallahu alejhi ve sellem, htjeti prihvatiti kao udovicu? Hoće li je prihvatiti kao ženu koja je mnogo starija od njega? Hoće li se usuditi da je zaprosi? On, sallallahu alejhi ve sellem, je siromašan čovjek, koji nema nekog velikog imetka? Digla je svoje ruke ka nebu i zamolila Gospodara da njen uspjeh bude uz časnog povjerenika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem.

Radosna vijest je stigla: "Hadidža, raduj se i neka ti je sretno sa mužem kojeg voliš i priželjkuješ. Svadba neka bude javna i neka se svi u Mekki začude onome što nisu očekivali, niti se nadali..."

TO JE NAŠA RADOST

Svome miljeniku Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, Allah je dao mnoge blagodati - dao mu je da bude u Njegovoj zaštiti i pružio mu Svoj odgoj. Sve to mu je dao dok je bio siroče i u djetinjstvu. Nadahnuo ga je da se kloni grijeha i obožavanja kipova u vremenu mladosti. Danas mu daje još jednu blagodat sa ženom koju su neprestano priželjkivali za sebe mnogi kurejšijski uglednici, a on, sallallahu alejhi ve sellem, je sada na pragu muževnog doba.

I doista, stanovnici Mekke bijahu u velikom čudu. Danonoćno su pričali o svadbi koja je sve izvjesnija i o dvoje mladenaca: Hadidži i Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem.

Kako je lijep bračni život koji je počeo sa osjećajima istinske sreće, a kojeg krasi uzajamna i iskrena ljubav, sigurnost i opća samilost.

Draga djeco, kada bih vas upitao: "Koja je najveća želja mladenaca na početku njihovog braka?" - odgovorili biste: "Najveća njihova želja je da im Uzvišeni Allah podari djecu, tj. sinove i kćeri."

"TI SE, UISTINU, MOLBI ODAZIVAŠ"

Ovo je to što je uradio naš plemeniti Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, i njegova žena Hadidža bint Huvejlid. Pogleda uperenih ka svjetlosti neba, podigoše ruke ka Gospodaru neba. Ispunjeni ljubavlju prema Allahu i iskrenom željom za djetetom, molili su i tražili od Uzvišenog Allaha da ih obaspe čestitim potomcima. On se uistinu molbi odaziva.

Allah je čuo njihove molbe. Meleci su sa njima molili, a i čitav svemir tome se radovao. Nad obroncima Mekke i oko Mesdžidu-l-Harama svjetlost nade zablista: "Mladenci, radujte se! Uzvišeni Allah vas nikada neće zaboraviti. Okusili ste slast prijatnog bračnog života, pa okusit ćete i slast očinstva i materinstva. Muhammede, već sutra ćeš postati otac, a ti, o Hadidža, bit ćeš majka. Vaš brak će uroditi najljepšim plodovima!" Dva srca bijahu smirena i radosna zbog radosne vijesti koju donesoše meleci i cijeli svemir sa njima.

RADOST UZ KOJU NE POSTOJI BOL

Gdje ste, o roditelji Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem? Daleko ste sada od vašeg djeteta kojeg ste kao dječaka ostavili da okusi svu gorčinu jetimskog života. Gdje si, o djede Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem? Napustio si ga onda kada

mu je bilo svega šest godina. Majke, oca i djeda nema. Nisu vidjeli svadbu svoga sina Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Kako je samo lijep! Da vam je Allah odredio da ga vidite kako lijepo živi sa svojom ženom Hadidžom! Koliko bi samo želio da ste živi, pa da se ubrzo skupa sa njim radujete rođenju djeteta, koje je poklon od Gospodara svjetova?

Dijete koje se željno čeka ubrzo će biti rođeno. Voljena supruga Hadidža provodi dane u kući i vodi brigu o skupocjenom teretu kojeg nosi. Njeno lice blista radošću i srećom.

Ona je već živjela sa prethodnim mužem, prije nego što je ostala udovica. Međutim, njena majčinska sreća danas je drugačija. Danas je ona u porodici koja će biti njome zadovoljna i znati cijeniti njeno majčinstvo.

"AKO BUDETE ZAHVALNI, JA ĆU VAM, ZACIJELO, JOŠ VIŠE DATI"

Hadidža je danas vrlo sretna. Još od prvih znakova trudnoće, koje je osjetila na samom početku, srce joj je od radosti zaigralo. Požurila je ka svome mužu da ga obraduje. Radovala se zbog toga što je Uzvišeni Allah primio njihove dove i što će joj podariti djecu sa mužem kojeg mnogo voli. On, sallallahu alejhi ve sellem, je doista mnogo cijeni i poštuje. Već od prvih dana svoje trudnoće po

Mekki je raširila vijest o tome. Siromasima je podijelila obilnu sadaku, kao da je željela da se uz nju cijela Mekka raduje njenom skorom potomstvu i majčinstvu.

Čitavih devet mjeseci trudnoće provela je spremajući kuću za doček novorođenčeta. Neugodnosti trudnoće i kasniji bolovi pred sami porođaj nisu je u tome ometali. Njena radost skorim djetetom odagnala je sve bolove, kao da ih nije ni bilo.

Pa neka je Uzvišenom Allahu hvala u osvit jutra i početkom večeri, neka Mu je hvala u bolovima i bez njih, neka Mu je hvala u sreći i nesreći i u svakom pokretu i postupku.

DOBRODOŠLA, PRVA RUŽO!

Došlo je vrijeme da novorođenče dođe na svijet. Hadidža je hrabro i strpljivo podnosila sve porođajne bolove. Za to vrijeme Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, boravio je u jednoj od soba. Željno je čekao konačni trenutak porođaja. Plemenito lice blistalo je osmjehom i zadovoljstvom. Na svemu je bio zahvalan Uzvišenom Allahu.

Došla je vijest o rodenju djeteta, a pratili su je uzdasi sreće i radosti. Odmah nakon toga voljeni Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je ušao u sobu svojoj ženi. Želio je što prije da vidi svoju prvu djevojčicu. S velikom radošću uzeo ju je u naručje. Trenutak je gledao u nju,

a trenutak u svoju napaćenu suprugu. Kao da joj je želio reći: "Hvala Allahu za tvoj sretan porođaj, Hadidža. Vidim da si sretna i zadovoljna nakon svega što si pretrpjela od muka i bolova." Zatim joj je voljeni muž prinio djevojčicu kako bi je sa njim gledala. Njihova srca su bila ispunjena velikom ljubavlju. Djevojčica je poput svojih roditelja. Kako je samo slatka i lijepa! Zbog toga joj treba dati odgovarajuće i lijepo ime. Poljupci sreće i zahvale pljuštali su po licu lijepe i male, tek rođene, djevojčice Zejnebe.

ŽENSKA DJECA ZASLUŽUJU PRAVO NA ŽIVOT

Samo napredna porodica je velikodušna. Roditelji sa velikodušnošću dočekuju svako novorođenče, bilo ono dječak ili djevojčica.

Dobrodošla mala djevojčice, dobrodošla o Zejnebo. U kući si svojim dolaskom povećala sreću i radost. Bezbrižno živi uz svoje plemenite roditelje. Oni su najbolji roditelji koje je Mekka ikada upoznala.

Tvoj otac sa tobom neće postupiti kao što postupaju drugi, koji svoje kćerke nakon rođenja ubijaju ili ih žive u zemlju zakopavaju. Ne boj se Zejnebo. Tvoj plemeniti otac nije takav. Tačno je da su Mekka i njena okolina privrženi ljubavi prema muškoj djeci i sinovima. Međutim, srca tvojih roditelja neprestano

će ti pružati izraze duboke roditeljske ljubavi i poštovanja.

Ti si Allahov poklon i dar, a On je Onaj koji daruje. Njegovoj volji i htijenju niko se ne može suprotstaviti. Njih dvoje nikada neće poreći blagodat Uzvišenog Stvoritelja. Novorođena djevojčica je Allahovo stvorenje i kao takva zaslužuje pravo na život, kao i bilo koje muško novorođenče.

SVJETLOST IZA SVJETLOSTI

Mjeseci i dani su prolazili. Svaka nova trudnoća bila je i nova radost. Na svijet je došla i druga djevojčica - Rukajja, koja je bila Zejnebina sestra i kojom su se svjetlost u kući, roditeljska radost i broj porodice još više povećali. To je bila vijest svakog dobra i blagoslova. Nakon Zejnebe i Rukajje rađa se treća sestra, kojoj su njeni roditelji dali ime Ummu Kulsum. I nju su, također, sa radošću prihvatili. Sve ovo je samo Allahova odredba. Prihvatili su je zahvaljujući Allahu dž.š. što im ju je podario i moleći Ga da joj, kao i njenim sestrama, podari sretan život i da poveća ono u čemu je dobro čitave porodice.

Nastupila je već deseta godina Poslanikovog, sallallahu alejhi ve sellem, braka sa Hadidžom, radijallahu anha. S njom je došla četvrta radost, a to je rođenje četvrte kćerke Fatime. U trenutku njenog rođenja njen

plemeniti otac vraćao se iz posjete Časnom Hramu. Ušao je kod svoje žene i čestitao joj uspješan porođaj. Svoju tek rođenu djevojčicu blagoslovio je da ne bude nikada tužna i očajna. Na svemu je bio zahvalan svome Uzvišenom Gospodaru.

ON DARUJE KOME HOĆE ŽENSKO, A KOME HOĆE MUŠKO DIJETE

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, tješio je svoju ženu. Ulijevao joj je smirenost i zadovoljstvo. Govorio joj je da ne brine zbog rađanja ženske djece. Hadidža, radijallahu anha, je bila sretna. Zbog svoje smirenosti i radosti zadobila je još veću Poslanikovu, sallallahu alejhi ve sellem, ljubav. Molila je Uzvišenog Allaha da ih pomogne i da podari zaštitu cijeloj porodici. Ona je, doista, zadovoljna Muhammedom, sallallahu alejhi ve sellem, kao svojim mužem, pa kako da ne bude zadovoljna da bude majka kćerkama ovog muža?

U svakom vremenu i mjestu Allahu pripada najljepša i najsavršenija zahvala.

Uzvišeni Allah nije htio da ih ostavi bez muških potomaka. Podario im je dva lijepa dječaka, Kasima i Abdullaha. Hadidža, radijallahu anha, i njen muž su bili radosni. Žene u Mekki više nisu mogle govoriti kako su Muhammed i Hadidža roditelji samo ženske

djece. Naprotiv, shvatile su da je Uzvišeni Allah Onaj koji supružnicima daje žensku djecu, Moćan da im podari i muške potomke. On je Onaj koji je uslišao njihove dove za čestit porod, pa je u stanju da taj porod stvori i muškim i ženskim.

U NJEGOVOJ RUCI JE SVAKI EMANET

Allahova volja je bila da ženskoj djeci podari život, a da mušku ubrzo uzme Sebi. Dva brata, Kasim i Abdullah, nisu živjeli dugo. Uzvišeni Allah je dao da jedan iza drugog presele. Smrt ih je uzela k sebi, a nisu živjeli duže od Poslanikovog, sallallahu alejhi ve sellem, malog sina Ibrahima, kojeg je nakon nekoliko godina u plemenitoj Medini rodila majka vjernika Marija Koptkinja.

Zejneba i njene sestre Rukajja, Ummu Kulsum i Fatima, ostadoše iza njih. Sve one su kćerke Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, prve žene Hadidže, radijallahu anha. Uzvišeni Allah je tješio dvoje plemenitih supružnika. Tražio je od njih da se ne žaloste zbog onoga što ljudi govore i zbog njihovog podrugivanja. Pa iako im je On, neka je Uzvišen, uzeo Sebi muško potomstvo, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je na stepenu oca djeci svih vjernika od njegovog ummeta do Sudnjeg dana. Njegove, sallallahu alejhi ve sellem, časne žene su im na stepenu majke.

Običaj Arapa je bio da nekoga od porodice spominju dugo vremena nakon njegove smrti. Međutim, spomen na Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovu ženu Hadidžu, radijallahu anha, ostat će sve do Sudnjeg dana.

ALLAH JE ONAJ KOJI NEIZMJERNO DARIVA

Uzvišeni Allah kuću Svoga Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, nije ostavio bez muških potomaka. Naprotiv, podario mu je druga dva dječaka. Oni nisu bili njegovi sinovi, ali su odrastali uz njega, sallallahu alejhi ve sellem. On, sallallahu alejhi ve sellem, im je pružao ljubav i brižnost kao i pravi otac. Na taj način nije bio lišen očinske ljubavi prema sinovima. Jedan od njih dvojice je njegov, sallallahu alejhi ve sellem, amidžić Alija ibn Ebi Talib. U Poslanikovu, sallallahu alejhi ve sellem, kuću prešao je kako bi olakšao svome ocu koji je siromašno živio. Drugi je Zejd ibn Haris, radijallahu anhu, dječak kojeg su njegovi roditelji ostavili u pustinji. Pronađen je i doveden u Mekku. Tako je bila Allahova odredba da on zajedno sa Alijom, radijallahu anhu, bude u zaštiti plemenitog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je uz svog amidžića Aliju, radijallahu anhu, i posinka Zejda osjetio počast i blagost od Uzvišenog Allaha. Na taj način ga Uzvišeni

Allah nije ostavio bez očinske ljubavi prema sinovima.

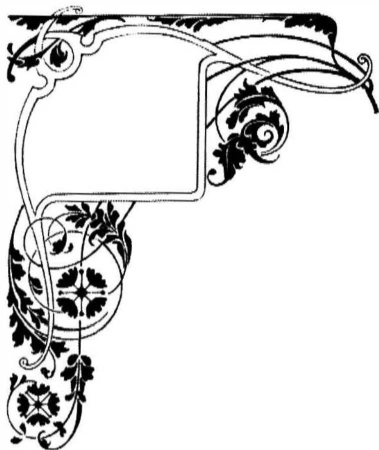
To ne znači da se on, sallallahu alejhi ve sellem, nikada nije prisjećao svojih preminulih dječaka. Ali, draga djeco, pravi vjernik, musliman, mora se predati Allahovoj odredbi i strpjeti na onome što ga je zadesilo. Mora biti zadovoljan opskrbom koju Allah daje njegovoj porodici. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je tugovao i nije se mogao suzdržati da ne pusti suze u danima kada su preselili Kasim, Abdullah i Ibrahim. Međutim, nije se suprotstavljao Allahovoj volji i odredbi. Naprotiv, čvrsto je vjerovao, strpljiv bio i nadao se nagradi, skrivajući svoju bol i tugu.

ALLAH JE ONAJ KOJI POMAŽE

Neka je slavljen Uzvišeni Allah i neka je uzvišena Njegova mudrost. Uzvišeni Allah je odabrao Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, za Svoga Poslanika, i to nakon što mu je podario da bude otac četiri kćerke, koje su poput rascvjetalih pupoljaka. Mudrost svega toga je bila njegova, sallallahu alejhi ve sellem, priprema za primanje uzvišene poslanice, poslanice islama. Time ga je podučio da bude lično pripravan i da ne vodi brigu o ispomaganju svoga djeteta, kao što je bio tadašnji običaj Arapa. Takođe, podario mu je da bude otac četiri djevojčice, a njegova ljubav prema njima postade lijep uzor svakome ko je shva-

tio koliko je islam uzdigao ljubav prema ženskoj djeci. Islam je tako povratio ženi njena prava, koja su u dugom nepravednom periodu neznaboštva bila potpuno zapostavljena.

Njegova ljubav i poštovanje prema njima našli su mjesto na stranicama ljudske povijesti. Prije nego što završimo sa govorom o Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i počnemo govoriti o njegovim, sallallahu alejhi ve sellem, plemenitim kćerkama, reći ću vam da Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, traži od vas, a posebno od malehnih djevojčica, da uložite svoj trud u slijeđenju veličanstvenog morala Poslanikovih, sallallahu alejhi ve sellem, kćerki kojeg ćemo naći na stranicama ove lijepe brošure.

1 - Zejneba, radijallahu anha
– djevojčica koja izvršava ulogu majke

POSLANIKOVO, SALLALLAHU ALEJHI VE SELLEM, OČINSTVO SA KĆERKAMA

Čim su se prvi znaci trudnoće pojavili kod Hadidže, žene plemenitog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, obuzela ju je velika radost. Čitava Mekka dijelila je s njom njenu sreću. Vrijeme trudnoće je prolazilo, a Poslanikova, sallallahu alejhi ve sellem, kuća je nestrpljivo očekivala rođenje djeteta. Jednoga dana čuli su se radosni uzvici, pa su ljudi saznali da je Hadidža bint Huvejlid, radijallahu anha, rodila Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, prvo dijete. Pogledi roditelja su se smjenjivali na slatkoj, tek rođenoj, djevojčici. Srca su im bila ispunjena srećom i ljubavlju. Dadoše joj ime Zejneba. Plemeniti otac je uze u naručje kako bi u njoj prepoznao svoj lik i lik svoje žene, radijallahu anha.

Vrijeme je prolazilo, a Zejneba je postala poput tek iscvjetale i nasmijane ruže, koja je u kuću unijela mnogo sreće i radosti. Ona je prva kćerka, prvo dijete i najstarija od sestara koje su rođene nakon nje. Sve one su poticale iz kuće Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Zejneba, radijallahu anha, je uživala neskrivenu ljubav svojih roditelja, kao što je uživaju mala djeca koju njihovi roditelji mnogo vole. Draga djeco, ne treba zaboraviti da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, Zejnebu, radijallahu anha, dobio kao poklon od Gospodara svjetova. On, sallallahu

alejhi ve sellem, se tome nije suprotstavljao, bez obzira što je društvo u kojem je živio preziralo rađanje ženske djece. Kao da je Uzvišeni Allah u srce Svoga Vjerovjesnika usadio ljubav prema djevojčicama i dao da spremno izvrši svoju zadaću prema njima i da se strpi u poteškoćama. Isto tako je spremno preuzeo uzvišenu poslanicu, čiji je postao nosilac i Poslanik.

NEKA SE ONI NADMEĆU

Zejneba, radijallahu anha, je došla na ovaj svijet kako bi svome ocu nadoknadila ono čime je on, sallallahu alejhi ve sellem, još u djetinjstvu ostao uskraćen. Brzo je napredovala u okrilju plemenite porodice, uz majku koja je bila vješta i sposobna u odgoju djece. Ona, radijallahu anha, joj je podarila uzoran porodični odgoj. Kada je postala djevojka posmatrala je svoje sestre, ali Fatima, radijallahu anha, koja je bila najmlađa, najviše ju je podsjećala na njeno djetinjstvo. Majka ju je navikla da sa njom vodi brigu oko ove male sestre, pa je postala poput druge majke za Fatimu, radijallahu anha. Brinula je o njoj i u slobodno vrijeme je zabavljala. Tako ju je podučila nekim kućnim poslovima.

Zejneba je još od ranog djetinjstva i malih nogu bila cilj mnogih iskrenih žudnji i želja. Kurejšije su je neprestano motrile. Sve porodice u Mekki potajno su šaputale o tome koga

će njeni roditelji od mekkanskih mladića, koji o ženidbi sa njom samo sanjaju, da joj odaberu za muža. O tome se pričalo, mada ona nije imala više od deset godina života. Njen tetić (Ebu-l-As ibn Rebia) znao je da njegova tetka Hadidža, radijallahu anha, neće biti škrta prema njemu u pogledu Zejnebe, radijallahu anha. Već od rane mladosti njegovo srce bilo je za nju vezano. Pratio ju je kako postaje zrela mnogo prije njenih vršnjakinja, kako poprima lijepi karakter zrele djevojke i kako se brzo uspinje na najveće moralne stepene. Još u djetinjstvu bila je izrazito razborita, a sve to zahvaljujući odgoju i obrazovanju koje joj je pružila njena plemenita majka, radijallahu anha.

LIJEP ODGOJ JE UKRAS OMLADINE

Njen tetić, Ebu-l-As ibn Rebia, bio je jedan od najboljih momaka. Zbog svog ugleda i ponašanja zaslužio je svako poštovanje i ljubav od strane svoje tetke Hadidže. Međutim, njegova zauzetost trgovačkim poslovima nije mu dozvoljavala da Zejnebu, radijallahu anha, mnogo puta vidi. Kada god bi mu se prilika za to ukazala, očarala bi ga svojom ljepotom, lijepim ponašanjem i blagošću svoje naravi. Bio je zadivljen njenom stidljivošću i čistotom njene mladosti.

Suprotno tome, Zejneba je dobro poznavala moral svoga tetića. Na osnovu toga

smatrala ga je vrijednim i uglednim. U njemu je prepoznala izrazitu moralnost, sposobnost i čistoću porijekla. Kada bi sa bilo kim razgovarala, raspitivala bi se za njegova putovanja. Sve što bi o tome saznala, dobro bi zapamtila. U tome je dokaz njene upućenosti, promišljenosti i osobina koje su je krasile, poput mudrosti, lijepog odgoja i moralnosti.

Na kraju je došlo vrijeme da Ebu-l-As Ibn Rebia dođe kod Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i da za sebe zaprosi Zejnebu, radijallahu anha. Njen otac, sallallahu alejhi ve sellem, ga je lijepo primio i saslušao. Zatim je ustao, ušao kod Zejnebe i pitao je šta misli o Ebu-l-Asovoj ponudi.

Njena stidljivost ju je spriječila da otvoreno prihvati ponudu. Njeno čisto srce dalo je do znanja da prihvata ponudu svoga tetića.

DJECA SU UKRAS PORODICE

Tako su se dvije porodice povezale tazbinstvom, pa je i njihovo krvno srodstvo postalo još jače. Mekkom su odjekivali glasovi svadbenog veselja. Zejneba je napustila kuću svojih roditelja i u njoj malu uplakanu djevojčicu Fatimu, radijallahu anha. Ona nije razumjela mudrost udaje svoje sestre, pošto je još bila dijete. Nije mogla ni razumjeti uzrok javnog veselja u kući, koju je svojom udajom Zejneba, radijallahu anha, tada napustila.

U kući Ebu-l-Asa Ibn Rebie mladenci su počeli svoj ugodni bračni život. Dani usamljenosti, zbog Ebu-l-Asovih trgovačkih putovanja, brzo su prolazili. Sa svakog svog povratka donosio je Zejnebi skupocjene poklone i radosne vijesti o uspješnoj trgovini. Svaki njihov ponovni sastanak bio je slađi i ljepši od prethodnog. Sve to je uticalo da njihov bračni život bude ispunjen srećom i radošću. Uzvišeni Allah im je podario i dijete, kojem su dali ime Alija. Nakon njega rođena mu je sestra Umama. Gospodaru, kako si samo Plemenit! Zejneba je počela da se prisjeća lijepog odgoja svojih roditelja, kojeg su joj pružili. Posebno se prisjećala uputa koje joj je majka, radijallahu anha, davala kako da odgoje njenu malu sestru Fatimu. Sva ta prisjećanja u njoj su ponovo budila želju i u srce unosila veliku blagost i ljubav. To se odražavalo u njenom ljubljenju svoje slatke i male dječice.

NISU OD NJEGA, SALLALLAHU ALEJHI VE SELLEM, NIKADA ČULI LAŽI

Jedanput, dok je Ebu-l-As Ibn Rebia bio na svom trgovačkom putovanju, Mekkom su se počele pronositi glasine o pojavi novog vjerovjesnika. To je bio Muhammed ibn Abdullah, Zejnebin, radijallahu anha, otac. Zejneba je pohitala kući svoga oca da se uvjeri u istinitost vijesti koje je čula. Znala je da je njen otac još prije bio u stalnom razmišljanju. Vo-

lio je da se osamljuje i da kao isposnik boravi u pećini Hira. Čim je stigla do svoje majke i sestara uvjerila se da je istina ono što ljudi govore. Zastala je prisjećajući se mnogih događaja iz svoga života. Nekoliko trenutaka bila je zanesena tim mislima. U stvarnost ju je vratio Fatimin, radijallahu anha, glas, koja ju je pitala: "Zar nisi radosna, o sestrice? Ti si kćerka Vjerovjesnika ovog ummeta." Ponosno je odgovorila: "Svakako, tako mi Allaha, radosna sam."

Dvije sestre su bile radosne i nasmijane. Ušle su kod svojih roditelja, na taj način povećavajući radost i uvjerenje u Istinu. Kakvo je samo saznanje da će njihov otac podnositi mnoge poteškoće i da će mu mnogi zlo nanositi, da će ga iz grada protjerati i protiv njega se otvoreno boriti. Koliko je to sve u njihove duše unijelo nelagode? Međutim, sve to se mora desiti, jer je put Istine okružen iskušenjima. Duša će se često puta suprotstaviti Istini, pa makar je razum potvrđivao. Suprotstavit će se, makar čovjek bio potpuno uvjeren da Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, govori Istinu. Poznato je da od njegovog, sallallahu alejhi ve sellem, rođenja niko od njega nikada nije čuo ni jedne jedine laži.

NE POVODI SE ZA ONIM ŠTO NEZNALICE GOVORE

Zejnebin, radijallahu anha, muž je stigao sa trgovačkog putovanja. Čuo je vijesti koje su prenošene o pojavi novog vjerovjesnika. U njihovu istinitost uvjerila ga je njegova plemenita žena, radijallahu anha. Ona mu je to s ushićenjem ispričala, misleći da će ga to obradovati. Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je otac njegove žene, a i on sam poznaje njegovu iskrenost i povjerljivost. Međutim, lice koje je trebalo zračiti radošću ostalo je nepromijenjeno na njene poglede nadom ispunjene: "Zejneba, šta je to što te čudi?"

Draga djeco, ona je bila začuđena. Vidjela je da njen muž Ebu-l-As Ibn Rebia samo ćuti na sve što mu je ispričala. Ne prođe malo vremena, a on joj se obrati: "Draga Zejnebo, kada bih ja počeo slijediti Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, moj bi narod rekao: "Napustio je vjeru svojih očeva samo radi svoje žene." Ona ga nije napuštala i pratila je ono što govori. Onda ga je uz sažaljenje prekinula u daljem govoru riječima: "Ti nećeš da ostaviš riječi onih koji te odvraćaju od Istine. Moj dragi mužu, ja sam već prihvatila islam. Tako mi Allaha, ne želim svoga oca u laž ugoniti. On je, kao što znaš, Iskreni i Povjerljivi. Moja majka, sestre, amidžić Alija, Ebu Bekr, Osman ibn Affan, Zubejr ibn El-Avvam, svi

oni su prihvatili islam. Svi su iz tvog naroda. Mnogi od njih su i tvoja bliža rodbina. Moja želja je da i ti, kao i oni, požuriš ka prihvatanju vjere."

Dani su prolazili, a Ebu-l-As je bio u nedoumici. Nije znao kako da postupi. Njegova žena Zejneba, radijallahu anha, njena porodica i mnogi koje je poznavao, prihvatili su islam. Velika je to nedoumica, zbog koje su mu oči uplakane, a stanje neizvjesno!

ZA VJEROVANJE NE TREBA TUĐE DOPUŠTENJE

Zejneba je po drugi put pokušala da ga privoli ka prihvatanju islama. Njene oči su bile pune suza. Obratila mu se, a on je osjećao koliko ona pati zbog njegovog odbijanja da povjeruje: "Allaha mi, ja uopšte ne sumnjam u tvoga oca. Volio bih da budemo na istoj strani. Međutim, ne mogu sebi dopustiti da se priča da je tvoj muž izdao svoj narod i zanijekao vjeru svojih predaka, a sve to radi svoje žene. Zejnebo, zašto ne razumiješ moju situaciju?"

"Šta je to što te sprečava, o Rebi'in sine? Da li ćeš se ovako pravdati pred Allahom i Njegovim Poslanikom? Ti, doista, čudno razmišljaš! Da li iskreno vjerovanje u Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, može spriječiti prezir i strah od govora drugih?"

Neće štetiti njegovom vjerovanju, kada povjeruje, to što će ljudi govoriti da je to uradio samo radi svoje žene, radijallahu anha.

Zejnebo, budi strpljiva! Allah će ti dati izlaz. Uputiti će njega da prihvati islam. Sjeti se riječi koje si slušala u kući svoga oca: “Velike nedaće i iskušenja doživjet će Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, od svoga naroda.”

GOSPODARU, TI SI ONAJ KOJI UPUĆUJE!

Sukob između Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i plemena Kurejš je otpočeo. Ebu-l-As i njegova žena Zejneba znali su šta se sve dešava između dvije sukobljene strane u Mekki. Za porodicu Hašimovu nastupila su teška vremena: umrla je Zejnebina majka Hadidža, radijallahu anha, i amidža Ebu Talib. Njihova smrt i gubitak bili su jasan znak Kurejšijama da počnu sa žestokim progonom Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovih sljedbenika. Njegovi, sallallahu alejhi ve sellem, sljedbenici polahko su počeli činiti Hidžru, bježeći od progona i terora. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je to isto uradio nakon što su Kurejšije ponudili ogromne nagrade onome ko ubije Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem.

U Mekki je nakon toga ostalo vrlo malo muslimana. Od porodice Allahovog Poslani-

ka ostala je samo Zejneba, radijallahu anha. Ostala je kod svog muža Ebu-l-Asa ibn Rebi'e, a mnogo je plakala zbog rastanka sa voljenima. Majka joj je umrla već prije. Otac i sestre su prognani i u tuđini. Kuća u kojoj je provodila djetinjstvo sada je pusta, bez radosti i veselja. Tužnog srca i uplakana, digla je svoje ruke ka nebu. Zamolila je svoga Gospodara: "Gospodaru, moje srce će se raspući od tuge. Muž mi je još uvijek na vjeri svojih predaka, pa daj da njegovo srce prihvati islam kako bi se porodica ponovo okupila... Gospodaru, Tvoja milost... Tvoja uputa... Gospodaru, ne daj da budemo razdvojeni i povrati nam one koje volimo da budu uz nas. Ti sve čuješ i blizu Si onih koji Te dozivaju."

OGRLICA LJUBAVI

Glasonoše su u Mekku svakodnevno donosili vijesti o Muhammedovim, sallallahu alejhi ve sellem, pobjedama. Bitka na Bedru ispunila je čitav dunjaluk svojim odjecima. Velikog li dobra... Zejnebo, tvoj otac, sallallahu alejhi ve sellem, je sa malobrojnom skupinom svojih drugova porazio Kurejšije. Porazio ih je, iako su bili mnogo jači i brojniji. Međutim, tvoj muž je zarobljen od strane tvog plemenitog oca, sallallahu alejhi ve sellem, koji je iz bitke izašao kao pobjednik.

U Medini je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, stao pred svoje ashabe govoreći im:

"Preporučujem vam da se prema zarobljenicima lijepo odnosite." Krajem oka u daljini je primjetio prašinu ispod konjskih kopita jednog od Mekkanskih konjanika!! Bio je to Amr ibn Rebia, brat zarobljenog Zejnebinog muža. Konjanik je išao pravo Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, a u ruci je nosio zavezanu kesu. Rekao je: "Poslala me je k tebi tvoja kćerka Zejneba sa ovim, kao otkupom za njenog muža..."

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je uzeo kesu i otvorio je. Kako se samo iznenadio! Unutra je bila ogrlica koju je Hadidža, radijallahu anha, poklonila kćerki Zejnebi na dan kada se udala za njenog tetića... Gospodaru! Poslanikovo srce bilo je mnogo tužno. Počeo se prisjećati Hadidže, radijallahu anha. Njegovi, sallallahu alejhi ve sellem, drugovi su oborili glave. Bili su duboko ganuti tužnim prizorom. To je ogrlica koju je još prije Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, poklonio svojoj voljenoj ženi. Sada je njegova, sallallahu alejhi ve sellem, kćerka šalje njemu, za otkup svog voljenog muža.

TUGA KOJA BUDI RADOZNALOST

Nakon dugog ćutanja praćenog tugom, prvi je progovorio Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: "Ako hoćete, oslobodite njenog zarobljenog muža i vratite joj imetak. To

možete uraditi." Kao jedan povikali su: "Da, Allahov Poslaniče... Da, to ćemo uraditi."

Tako se Ebu-l-As ibn Rebi'a vratio svojoj ženi Zejnebi, radijallahu anha. Prije povratka obećao je Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, nešto što niko osim njih dvojice nije znao. Zejneba je bila radosna. Bila je zahvalna Uzvišenom Allahu što se muž zdrav i živ vratio njoj i njenoj djeci. Međutim! Šta je to sa njim pa tako tužno izgleda? Upitala ga je sa strahom i žaljenjem: "Šta je to s tobom pa si tužan?"

"Zejnebo, došao sam da se oprostim sa tobom." Bila je zaprepaštena: "Zar odmah nakon ovog olakšanja i nakon tvog dugog odsustva ponovo nekuda putuješ? Gdje to sada putuješ?" - "Draga, ja ne putujem nikuda, ali ovoga puta ti si ta koja će putovati!"

Čudno je to sa njim? Šta mu je sada odjednom? Znala je od prije da on nije htio da je rastavi. Nije je htio vratiti njenom ocu, sallallahu alejhi ve sellem, kada su to od njega zahtijevali kurejšijski nevjernici. Tada im je rekao: "Ne, tako mi Allaha! Ne želim pustiti svoju ženu, niti želim da se pored nje oženim nekom drugom od kurejšijskih žena." Odbio je tada učiniti ono što su učinili muževi Rukajje i Ummu Kulsum.

PRIZNATO SRODSTVO JE SAMO SRODSTVO PO VJERI

Ebu-l-As ibn Rebi'a vidio je da je njegovoj ženi bilo sve jasno. Pokušao ju je umiriti i blago joj je rekao: "Draga, ne boj se ničega. Tvoj otac, sallallahu alejhi ve sellem, je taj koji od mene traži da te vratim njemu. To je zbog toga jer nas islam razdvaja. Dao sam mu obećanje da ću te vratiti. To obećanje ne želim da prekršim."

Zejnebo, kako je samo težak ovaj rastanak! U ovoj situaciji se neizbježno moraš pokoriti propisu islama. Nije ti dozvoljen ostanak uz muža koji još nije povjerovao u poslanicu tvoga oca, sallallahu alejhi ve sellem. Gospodar nebesa vas je razdvojio propisom iz novog Vjerozakona u kojem je priznato samo ono srodstvo koje se temelji na vjeri i vjerovanju...

Nakon par dana Zejneba je bila spremna za put. Prije polaska, još jedanput se oprostila sa svojim mužem, uz kojeg je bila vezana ljubavlju i porijeklom. Krenula je prema Medini. U svojoj utrobi je nosila dijete koje još nije imalo ni puna četiri mjeseca. Uspjela je da umakne kurejšijskoj potjeri, zbog koje je kasnije putovala pustinjom potpuno iscrpljena. Naposljetku je uspjela stići do Medine. Muslimani su je dočekali sa velikom radošću. Tako je Zejneba ponovo u zaštiti svoga plemenitog oca, sallallahu alejhi ve sellem.

Tamo je živjela i nadala se skorom primanju islama njenog muža, kojeg je ostavila u Mekki.

NJENA NADA NA KRAJU SE OSTVARILA

Punih šest godina je prošlo. Allahova odredba je bila da su ashabi, radijallahu anhum, zaplijenili trgovačku karavanu koje je pripadala Zejnebinom mužu. Tako je Ebu-l-As ibn Rebi'a pohitao ka Medini. Tražio je od svoje žene da se zauzme za zarobljenu karavanu. Ušao je kod nje. Ona ga je lijepo primila. Rekla mu je da ne tuguje zbog karavane i da će sve biti u redu. Primjetila mu je u očima suze koje samo što nisu potekle kada je počeo dozivati dvoje male djece, Aliju i Umamu, koji su spavali dubokim dječijim snom.

U sami osvit zore Medinom se začuo Zejnebin, radijallahu anha, glas: "Ljudi, od danas je Ebu-l-As ibn Rebi'a pod mojom zaštitom." Njen glas su čuli Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, i ashabi, koji su bili u džamiji. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je odmah pohitao ka Zejnebinoj kući. U njoj je bio Ebu-l-As ibn Rebi'a.

Pitao ju je o svemu što se desilo, pa je odgovorila: "Allahov Poslaniče, Ebu-l-As je moj tetić. On je otac moje djece, bez obzira bilo mu pušteno da boravi u blizini ili bio

protjeran. Osim toga, ja sam ga stavila pod svoju zaštitu."

Nakon toga ashabi su iz ljubavi i poštovanja prema Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, vratili Ebu-l-Asu zaplijenjenu karavanu. To su dobrovoljno uradili, iako ih na to ništa nije primoravalo. Ebu-l-As se tada oprostio sa svojom ženom. U duši je krio nešto što ga je sprečavalo da se konačno vrati svojoj porodici.

PRAVI VJERNIK NE VARA NIKOGA

Prije odlaska iz Medine, Ebu-l-As se obrati Zejnebi, radijallahu anha: "Ashabi su mi nudili da prihvatim islam i da mi na taj način vrate moj imetak. Međutim, to je imetak koji pripada mnogobošcima Mekke. To sam odbio i rekao im: "Ružno bi bilo da na početku svoga islama iznevjerim svoj emanet." Zejneba ga je smireno pogledala. Bilo joj je jasno da će se svjetlo nade ponovo vratiti u njen dom, a i u njeno srce.

Nakon nekoliko dana Ebu-l-As je stigao u Mekku. Svi su znali za njegov slučaj sa drugovima Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Izašao je pred njih i dao svima koji su imali udjela u karavani njihov imetak. Zatim se obratio: "Skupino plemena Kurejš, ima li još neko od vas ko nije uzeo imetak koji mu pripada?" - "Nema, pa neka te Allah

nagradi svakim dobrom. Vidimo da si čovjek koji dosljedno ispunjava svoje emanete."

Onda ih je pogledao nekoliko puta i polahko, kao da vaga svaku riječ, rekao: "Svjedočim da nema drugog boga osim Allaha i svjedočim da je Muhammed Njegov rob i Njegov Poslanik! Allaha mi, ništa me nije sprečavalo da primim islam osim bojazan da ćete pomisliti da sam time želio prisvojiti vaše imetke. Nakon što je Allah dao da vam ih vratim i da ih se oslobodim, evo prihvatam islam."

Prisutni ostadoše oborenih pogleda iza njega, a on se odmah zaputi ka Medini. Ali to nije bio samo put prema Medini, nego put prema voljenoj ženi Zejnebi, radijallahu anha. Koliko je uzvišen bio taj sastanak koji je dvoje voljenih ujedinio pod zastavom tevhida, ispravne vjere u Uzvišenog Allaha.

NEKA ONA, RADIJALLAHU ANHA, BUDE PRIMJER ŽENAMA ČITAVOG UMMETA

Muslimani su mu čestitali prihvatanje islama. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mu je vratio njegovu plemenitu ženu Zejnebu, radijallahu anha. Međutim, on iza toga nije bio dugo sa njom. Nakon samo jedne godine, Zejneba, radijallahu anha, je preselila na Ahiret. Bila je iscrpljena bolešću koja ju je pratila već od vremena njene hidžre. Tada je

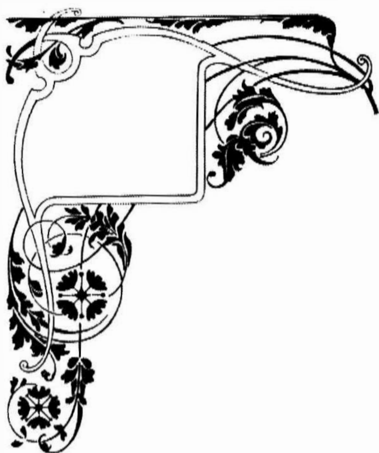
putujući pustinjom i bježeći od mnogobožaca bila mnogo iznemogla.

Ebu-l-As, radijallahu anhu, je bio dugo iznad mrtvog tijela svoje žene. Ona je bila veliki borac na Allahovom putu i primjer velike strpljivosti. Dozivao ju je i bdio nad njom, tako da je rasplakao sve koji su bili prisutni. Fatima, radijallahu anha, je plakala za svojom sestrom koja je prema njoj bila kao majka. Ummu Kulsum, radijallahu anha, je pokušavala da je utješi. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, i ashabi su također plakali za njom. Klanjali su joj dženazu u Poslanikovoj, sallallahu alejhi ve sellem, džamiji. Zatim su je svi zajedno ispratili do njenog posljednjeg staništa.

Ebu-l-As, radijallahu anhu, se vratio svojoj kući. U njoj su sada bile samo uspomene bola i tuge. Vjerovatno bi ga tuga uništila da u svojoj djeci nije otkrio neke osobine koje su ga podsjećale na njihovu plemenitu majku, radijallahu anha.

Smilovao se Allah Zejnebi, radijallahu anha! Neka je njoj najljepši pozdrav. Ona je jedna od velikih i plemenitih žena. Kako su samo lijepe i plemenite poruke koje nam donosi ovo kazivanje o njoj, govoreći: “Ovako trebaju živjeti iskrene kćerke, žene i majke.”

Neka je Allahov blagoslov na njenog oca, majku, na nju, njenog muža i na sve njene čestite potomke.

2 - Rukajja - junakinja dvije hidžre

GOSPODARU NAŠ, PRIMI OD NAS

Saznali ste, draga djeco, da je kuća voljenog poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, bila ukrašena sa četiri kćerke. Njih mu je rodila njegova, sallallahu alejhi ve sellem, žena i majka svih vjernika Hadidža, radijallahu anha. Saznali smo, također, kako je živjela prva od njih – Zejneba, radijallahu anha. Tako su nam ostala još tri poglavlja, a ovo je jedno od njih. U njemu ću vam, poštovana malehna braćo, kazivati o Rukajji, radijallahu anha, drugoj Zejnebinoj sestri. Priča o njenom životu sadrži mnoge lekcije i pouke. One nisu nimalo manje važne od pouka na koje smo naišli u kazivanju o Zejnebi, radijallahu anha. Vrlo je važno da ove priče čitamo, da ih dobro razumijemo i da se okoristimo njima. Sve to kako bi naše kćerke i sestre, uz Allahovu pomoć, mogli što ljepše odgojiti.

Dignite svoje ruke ka Plemenitom Stvoritelju. Zamolite Ga da vam da snage i strpljenja da ovu brošuru pročitate, dobro je razumijete i da zapamtite njene poruke. Molite Ga da vam otvori prostrane vidike znanja sa kojima ćemo postići Allahovo zadovoljstvo. Tim znanjem stići ćemo do onoga što je najbliže istini i ispravnosti... Amin! Zajedno sa vama, molim Uzvišenog Allaha da od vaših malih dječijih srca primi najiskrenije otkucaje ljubavi i vjerovanja.

RAZUMNI LJUDI NE VOLE POKVARENOG ČOVJEKA

Ubrzo nakon udaje najstarije kćerke Zejnebe, radijallahu anha, na vrata Muhammedove, sallallahu alejhi ve sellem, i Hadidžine kuće pokucali su prosci. To su bili prosci od bliske Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, rodbine (od porodice Abdulmuttaliba, Poslanikovog, sallallahu alejhi ve sellem, djeda). Zaprosili su njihovu kćerku Rukajju i njenu malo mlađu sestru Ummu Kulsum. Prosili su ih za njihove amidžiće, Utbea i Utejba. Oni su bili sinovi Poslanikovog, sallallahu alejhi ve sellem, amidže Ebu Leheba.

Rukajja i njena sestra su osjetile potištenost njihove majke Hadidže, radijallahu anha. Ona je vrlo dobro poznavala majku dvojice mladoženja, Ebu Lehebovu ženu. Sve porodice u Mekki su, također, vrlo dobro znale ko je ona. Ona je Ummu Džemil bint Harb, žena surovog srca, iskvarene prirode i bestidnog jezika.

Hadidža, radijallahu anha, je mnogo žalila svoje dvije kćerke. Bilo im je suđeno da žive zajedno sa Ummu Džemil. Međutim, bojala se, ako ne dozvoli udaju svojim kćerkama, bestidnog jezika koji će svašta govoriti od pakosti i potvore. Isto tako, nije željela da svome mužu, sallallahu alejhi ve sellem, poremeti sigurnost i mir, plašeći ga Ebu Lehebovom ženom. Na taj način ponuda je pri-

hvaćena. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je blagoslovio udaju svojih dviju kćerki. Na kraju je sve okončano svadbenim veseljem i prelaskom dvije sestre, koje je Uzvišeni Allah štitio, u novi dom i novu porodičnu atmosferu.

MUŽ KOJI NEMA SVOJ PONOS I ČOVJEČNOST

Rukajja i njena sestra Ummu Kulsum su prešle u kuću svoga amidže. Međutim, tamo nisu mogle dugo ostati. Ubrzo je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, primio objavu od Uzvišenog Allaha. Počeo je pozivati ka novoj vjeri, a odmah su i Kurejšije počeli sa svojim napadima na njega, sallallahu alejhi ve sellem. U tome su protiv njega koristili i najružnije metode, a sve s ciljem da ga zaustave u njegovom, sallallahu alejhi ve sellem, pozivu. U te metode spada slanje njihove delegacije trojici zetova Ebu-l-Asu, Utbeu i Utejbu sa zahtjevom da se rastave od Poslanikovih, sallallahu alejhi ve sellem, kćerki.

Ebu-l-As je odbio njihov zahtjev iz ljubavi prema svojoj ženi Zejnebi, radijallahu anha, kojoj nije smatrao ravnom sve ostale kurejšijske žene. Vidjeli smo kako je on na kraju svega povjerovao u Allaha i kako je Allah sastavio one koji se vole.

Što se Utbea i Utejba tiče, njihova majka Ummu Džemil uzela je stvar u svoje ruke. Nikoga nije pitala za savjet i mišljenje. Sam njen jezik bio je dovoljan da izazove nezadovoljstvo svoga muža prema dvjema plemenitim snahama. Ostavila ga je bez ponosa i kao onoga koji se ni u čemu ništa ne pita. Došao je sinovima kako bi im, ponesen maloumnošću i niskošću, rekao: "Odričem vas se ukoliko se ne razvedete od Muhammedovih kćerki." Ummu Džemila je bila zadovoljna nakon što je ispoljila svoju skrivenu mržnju prema Hadidži, Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, i njihovim dvjema kćerkama. Ružno li je to kako je postupila!

PRAVI VJERNIK NE BJEŽI OD ŽRTVOVANJA

Nije joj bilo dovoljno što je rastavila Rukajju i Ummi Kulsum od njihovih muževa, nego je zajedno sa svojim mužem Ebu Lehebom (koji je bio izuzetak od njegovih, sallallahu alejhi ve sellem, amidža i od porodice, jer nije vjerovao u Allaha i bio je otvoreni neprijatelj svome bratiću) počela napadati i vrijeđati Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i druge ljude protiv njega nagovarati. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je bio strpljiv na njihove napade. Zajedno sa njim to su trpjele Rukajja i Ummi Kulsum, radijallahu anhuma, a one su navikle da budu u tome strpljive, prije nego su rastavljene od svojih

muževa. Ummu Džemila je stalno pratila svaki njihov pokret i mirovanje, držala ih pod stalnim motrenjem, uhodila ih i prisluškivala. Njima nije bilo preostalo osim da sve to podnose s ćutanjem. Sada gledaju svoga oca, sallallahu alejhi ve sellem, kako je izložen napadima Kurejšija. On i pored toga ustrajava u pozivanju, trpeći i nadajući se nagradi od Uzvišenog Allaha.

Velika je čast za dijete da bude uz svoje roditelje kada su oni izloženi napadima i uznemiravanjima, ukoliko su njih dvoje na Istini. Draga djeco, tako su postupile Rukajja i Ummu Kulsum, radijallahu anhuma. Već prije su svojim razvodom u izvjesnoj mjeri bile oslobođene svih vrsta uznemiravanja od strane Kurejšija. Međutim, one su se ponovo izložile podnošenju bola i žrtvovanju. Bile su zahvalne Allahu dž.š. što ih je oslobodio nesreće u kojoj su bile i spasio ih od Ummu Džemile.

ZADOVOLJNE SU NJEGOVOM VJEROM I MORALOM

Uzvišeni Allah je odredio Rukajji, radijallahu anha, nakon što je bila razvedena, da se uda za pobožnog i plemenitog muža. On je jedan od osmorice ljudi koji su prvi prihvatili islam. On je jedan od desetorice koji su obradovani Džennetom još na ovom svijetu.

To je Osman ibn Affan, radijallahu anhu, čovjek plemenitog roda, lijepog izgleda, velikog bogatstva i uzornog morala. To je čovjek kojem je Allah dao da primanjem islama bude među prvima koji će se truditi i žrtvovati. Njega je počastio da bude zet najplemenitijoj porodici. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije oklijevao da ashabu poput Osmana, radijallahu anhu, ponudi svoju kćerku. O toj namjeri zatražio je njeno mišljenje i dobio pozitivan odgovor. Tako je oženjen Osman, radijallahu anhu, a bio je svjestan da se Kurejšije tome neće radovati, nego da će ih to žestoko rasrditi. Međutim, Osman, radijallahu anhu, je vjerovao u Allaha dž.š. i molio Ga da primi ono što je uradio.

Rukajja, radijallahu anha, je ušla u dom svog plemenitog muža. Željela je da mu bude od pomoći u pozivanju ka Allahu i strpljenju u tome. Znala je da je to put iskušenja na kojem će ona, u to nema sumnje, zajedno sa njim ustrajati do konačne pobjede njenog, sallallahu alejhi ve sellem, oca i njegovih sljedbenika. Ona nije mogla znati, a i niko od ljudi ne zna, koliko će boraviti na dunjaluku.

DANI U KOJIMA SU NASTUPILA ISKUŠENJA ZA LJUDE

Nastupilo je vrijeme kojim je iskrenost vjernika bila provjeravana. U njemu su sljedbenici Muhammeda, sallallahu alejhi ve

sellem, doživjeli mnoge napade od mnogobožaca. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je dozvolio ashabima da učinu Hidžru u Abesiniju, zemlju mira i sigurnosti. To zbog toga kako bi u njoj našli utočište od nesreće u kojoj su bili.

Osman i Rukajja, radijallahu anhuma, bili su prvi koji su učinili Hidžru, ubrzo nakon što su stupili u brak. Sa svojim mužem, Rukajja, radijallahu anha, je prije polaska na put pogledala voljeni grad. S teškom mukom zadržavala je suze. Na kraju je osjećaj tuge preovladao, pa je zaplakala grleći roditelje i svoje tri sestre Zejnebu, Ummi Kulsum i malu Fatimu. Zatim se sa svojom jahalicom priključila grupi od devet muhadžira, rastajući se sa svojom porodicom i onima koje je voljela.

Draga djeco, Osman je prvi čovjek koji je učinio Hidžru, zajedno sa svojom ženom. Iza njih su to učinile i ostale vjerničke porodice. Rukajja, radijallahu anha, je u svemu tome pronašla jedan vid utjehe i sigurnosti. Međutim, neprestano je žudjela i čeznula za Mekkom i onima koje je tamo ostavila. Stalno je sa velikom čežnjom osluškivala vijesti o svome plemenitom ocu, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovim časnim ashabima. Velika ljubav i tuga ostavili su trag na njeno zdravlje, pa je čak pobacila prvo dijete koje je nosila. Zbog slabosti i iznemoglosti strahovali su za njeno zdravlje. Tu njenu tešku situaciju ola-

kšavala je brižljivost i ljubav njenog muža i suosjećanje i podrška ostalih muhadžira.

DOGAĐAJI U MEKKI SU PREDMET LAŽNIH VJESTI

U Abesiniju su pristizale mnoge lažne vijesti. One su govorile da su Kurejšije povjerovale Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem. Mnogi od muhadžira nisu mogli da se strpe na glasine koje su prenošene. Ubrzo su se spremili za povratak i uputili prema Mekki. Na čelu njihove kolone bili su Osman i Rukajja, radijallahu anhuma.

Velikog li razočarenja! Čim su se približili uzvišenjima Mekke čuli su povike prijetnje i propasti. U okrilju noći, Rukajja, radijallahu anha, je zakucala na očeva vrata. Unutra su se čuli koraci njenih sestara, Fatime i Ummu Kulsum. Vrata se otvoriše i istog trena jedni druge počeše grliti. Obilne suze tekle su niz lica. Fatima, oče, šta je sa mojom majkom? Njen otac, sallallahu alejhi ve sellem, joj priđe. Tješio ju je i podsticao da bude smirena i strpljiva.

Hadidža, njena majka, je uz Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i Hašimovu porodicu preživjela mnoge napade od Kurejšija. Uz sve to ni Hidžru nije učinila. Zbog svega toga bolest ju je vezala za postelju. Ta bolest je učinila da preseli sa ovoga svijeta, a njena

kćerka Rukajja je tada bila u Abesiniji. Majko, neka ti se Uzvišeni Allah smiluje! Kako je samo kuća opustjela nakon što je izgubila tebe, koja si bila pravi borac na Allahovom putu i iskrena muslimanka... Pored toga, bila si od prvih žena muslimanki koje su pozivale ka vjerovanju u Uzvišenog Allaha.

PORODICA JE IZVOR LJUBAVI

Rukajja u Mekki nije ostala dugo. Trinaeste godine po poslanstvu, većina vjernika koji su živjeli u blizini Časnog Hrama učiniše Hidžru u Medinu. Oni i njihova braća ensarije s nestrpljenjem su očekivali Vjerovjesnikov, sallallahu alejhi ve sellem, dolazak u Medinu.

Sa svojim mužem Osmanom, Rukajja se nastanila u Medini. U njoj je rodila lijepog sinčića Abdullaha. Koliko je on samo bio sladak i lijep! Kolika li je samo velika ljubav prema njemu koju mu pružaju u domovini Hidžre! Uzvišeni Allah mu je podario zdravlje nakon što je prije par godina Rukajja, radijallahu anha, pobacila svoje prvo dijete. On je bio mnogo sličan svojoj neni Hadidži, radijallahu anha, pa je Rukajja, radijallahu anha, gledajući u njega pronalazila utjehu za svoju dušu. Ljubeći svoga sina, Rukajja, radijallahu anha, je zaboravljala gorki okus tuge zbog gubitka prvog djeteta, kao i bol zbog majčine smrti. Sve što je proživljavala od sje-

te za rodnim gradom, to je sa ljubavlju prema sinu Abdullahu nestajalo, jer je ona, kao što se zna, junakinja dvije Hidžre.

Kćeri Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, neka te Allah nagradi najvećom nagradom. Tebi koja si žena časnog ashaba, jednog od prvih ljudi koji su prihvatili islam, neka ti je sa srećom dobitak sina Abdullaha. Neka Allah njegovim roditeljima blagoslovi ovaj skupocjeni poklon i uzvišeni emanet. To je poklon od Njega i počast od Njegove plemenitosti, neka je Slavljen i Uzvišen.

RADOST ZBOG ABDULLAHOVOG ROĐENJA

Počeo je novi sukob između Istine i laži. Rukajja, radijallahu anha, je s ponosom pratila prve znake pobjede svoga oca, sallallahu alejhi ve sellem. Uzvišeni Allah je njemu, sallallahu alejhi ve sellem, i vjernicima koji su uz njega dozvolio da se bore protiv mnogobožaca. Na taj način učvrstili su temelje novog islamskog društva, koje je kasnije u Medini potpuno izgrađeno.

Gospodaru, koliko je uzvišena Tvoja pomoć! Koliko je Tvoja moć, koja obuhvata nebesa i Zemlju, potrebna da obraduje Tvoga Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i vjernike. Ti si Plemeniti, Onaj Koji pomaže i Kome pripada svaka moć i snaga.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je opazio na svojoj kćerki Rukajji, radijallahu anha, izraze velike radosti. To ga je posebno radovalo. Molio je Uzvišenog Allaha da njoj, njenom sinčiću i mužu podari lijep i sretan život. Kada god bi ih posjetio, uzimao bi u naručje unuka Abdullaha. Kao da je htio da mu kaže: "Ti si sin roditelja koji su plemeniti mudžahidi. Ti si njihova radost, nakon duge odsutnosti i iskušenja muhadžirskog života."

Rukajja, radijallahu anha, je s radošću posmatrala svoga oca, sallallahu alejhi ve sellem. Bila mu je mnogo zahvalna za svu njegovu blagost i brižljivost. U njemu, sallallahu alejhi ve sellem, je nalazila utjehu za sve nesreće koje su je zadesile. Kako je lijepa utjeha bio njen plemeniti otac, sallallahu alejhi ve sellem!

SVE ŠTO JE STVORENO OKUSIT ĆE SMRT

Rukajjin i Osmanov, radijallahu anhuma, sin Abdullah je dobro napredovao. Međutim, ponekad i najveća ljudska briga i pažnja nisu dovoljni da spriječe ono od čega čovjek strahuje.

Šta je to sa Abdullahom? Prije izvjesnog vremena bio je poput rascvjetale ruže koja oko sebe širi tako divan miris. Već sada počinje polahko vehnuti i gubiti miris.

"Gospodaru! Iskušenja su teška i velika! Gospodaru, Tvoja milost sve obuhvata. Na nama je da se strpimo i da budemo zadovoljni. Emanet i skupocjeni poklon koji si darovao - Tebi pripadaju. Kada budeš htio, to ćeš uzeti Sebi."

Osman i Rukajja, radijallahu anhuma, suznih očiju i tužnih srca posmatrali su smrtne muke koje je dječak s velikom teškoćom trpio. Zbog svega toga srca su im se cijepala od tuge. Rukajji, radijallahu anha, ovo nije prvi put da posmatra dijete koje je na samrti. Sve ovo je već dva puta proživjela. Dok je bila djevojčica posmatrala je smrt svoja dva mala brata, Kasima i Abdullaha. Danas se uvjerila da je njena majka imala pravo kada je plakala za svojom djecom. Uvjerila se, također, da majčinsku ljubav prema djeci ne može nadoknaditi druga ljubav, pa makar to bila ljubav i od rođene sestre.

Na kraju je njen sin preselio. Ona i njen muž, radijallahu anhuma, bili su uplakani. Unukovom smrću njegov djed, sallallahu alejhi ve sellem, je izgubio dragocjeno blago, koje je držao u naručju kada god je bio u posjeti kod svoje plemenite kćerke.

OSMANOV, RADIJALLAHU ANHU, PLAČ I TUGA

Za Rukajju, radijallahu anha, nakon svega nije preostalo ništa osim strpljivosti. Međutim, mnoštvo iskušenja koja su je zadesila u njenom životu, poput iskušenja sa Ummu Džemilom, progonom u Abesiniju i dr., uzrokovalo je njenu postepenu bolest i slabost. Ubrzo je bila primorana leći na bolesničku postelju, koju joj je pripremio njen muž Osman, radijallahu anhu. Provodio je svoje vrijeme uz nju, vodeći brigu i čuvajući je. Na njenom licu gledao je znake teške bolesti i velike bolove koje je podnosila. Često puta bi se okretao od nje, s mukom zadržavajući suze koje samo što nisu potekle. Rukajja, radijallahu anha, je to osjetila, pa je preostalom snagom i onoliko koliko je bila u mogućnosti pokušavala da ga razveseli. Ponekad bi mu se osmjehnula, a sve s ciljem da vrati osmjeh na njegovo blistavo lice. Sati su sporo prolazili, a i svi ti dani bili su dani velikih iskušenja.

Osman, radijallahu anhu, je bio sve više uplakan i tužan. Shvatio je da bolest neće poštedjeti njegovu ženu. Smrt je već bila pred njihovom kućom. Svakog časa očekivao je njen dolazak kako bi kćerki Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, olakšala njene patnje i bolove.

“Gospodaru naš, pomozi nam, oprosti nam i smiluj nam se. Ti si Onaj Koji sve znaš.”

PRAVI VJERNIK ŽIVI U SKLADU S VREMENOM

U tim danima čuo se glas koji je pozivao na džihad. Pozivao je u susret s neprijateljima na Bedru. Osman, radijallahu anhu, je izrazio veliku želju, a on je bio od prvih ljudi koji su prihvatili islam, da bude među prvima u bojnim redovima. Došao je kod Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. U sebi je nosio veliku želju i plam za borbom. Zatražio je da mu dopusti da učestvuje u borbi. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ga je posmatrao, a srce mu bijaše ispunjeno željom za džihadom. Zatražio je od njega da ostane uz Rukajju, radijallahu anha, da joj pomaže u njenoj bolesti i da je čuva.

Da je Osman, radijallahu anhu, prezirao da učestvuje u bitki na Bedru, sjedio bi u svojoj kući i bio bi očevidac smrti osobe koju je veoma mnogo volio. Vratio se svojoj kući. Posmatrao je svoju ženu Rukajju, radijallahu anha, a srce mu je bilo vezano za Bedr. Molio je Uzvišenog Allaha da pomogne Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i vjernike koji su uz njega. Molio Ga je da mu podari nagradu za njegovu namjeru, kao i za ono što ga je snašlo od iskušenja.

Bolest je uzimala svoj posljednji udio. Smrt je nježno i s blagošću nastupala. Rukajja, radijallahu anha, je još jedanput bacila pogled ka svome mužu kako bi ga posljednji

put pogledala. Nakon toga je ispustila svoju plemenitu dušu. Ruke su joj bile u njegovim rukama. Osman, radijallahu anhu, joj je nakon toga zatvorio oči i lagano, uplakan i tužan, spustio poljubac na plemenito čelo i ruke.

"...ONI KOJI SU IZDRŽLJIVI U NESREĆAMA..."

Do Osmana, radijallahu anhu, je dopro glas čovjeka koji se vratio sa Bedra i donio radosnu vijest o veličanstvenoj pobjedi muslimana. Srca su ispunjena i tugom i radošću. Lica su prekrivena i osmjehom i suzama. Šta je uzrok tim suzama?

Fatima, radijallahu anha, je sada pokraj svoje mrtve sestre i neprestano plače. Ummu Kulsum, radijallahu anha, uzalud pokušava da je utješi. Zejneba, radijallahu anha, također tuguje, budući da je daleko od svojih najbližih. Još uvijek je u Mekki kod porodice svoga muža. Nije u stanju da sazna da li su ashabi Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, pogubili njenog muža ili se nalazi zajedno sa zarobljenicima koji su dovedeni u Medinu.

Ušao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, da vidi svoju mrtvu kćerku Rukajju, radijallahu anha, i da se žalostan i tužan posljednji put oprosti sa njom. Blago je tješio

Fatimu, radijallahu anha, brišući joj suze krajem svoga ogrtača.

Koliko su bili tužni zbog Rukajjine, radijallahu anha, smrti, dovoljno govori stanje u kome je bila Fatima, radijallahu anha. Zbog svega toga srce kao da se cijepa od tuge i bola. Fatima, radijallahu anha, je najmlada sestra, a kolika bi žalost bila da je prisutna Zejneba, radijallahu anha, koja je najstarija od njih? Ona je ta koja je odgajala svoje mlade sestre i pomagala svojoj majci u tome. Koliko bi još više Rukajju, radijallahu anha, žalili da je živa Hadidža, radijallahu anha, i da je bila prisutna u momentu smrti svoje kćerke?

Svi smo Allahovi i Njemu ćemo se vratiti. Allahu pripada ono što je dao, kao i ono što je uzeo. Sve se dešava po onome kako je On odredio, pa na nama je da se strpimo i da od Njega nagradu tražimo...

"I UĐI U DŽENNET MOJ"

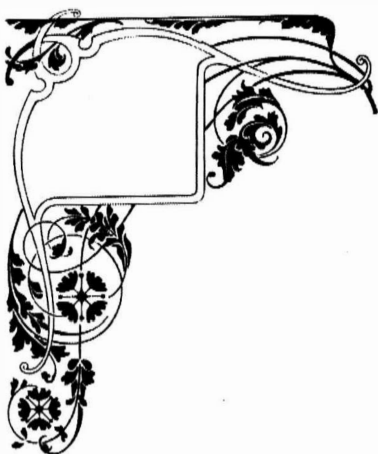
Izašle su žene koje su bile okupljene oko Rukajjinog, radijallahu anha, tijela i počele plakati na sav glas, pošto nisu mogle da se strpe i savladaju. Neka od njih podigla je glas više nego što je uobičajeno, pa ih je Omer ibn el-Hattab, kada ih je primjetio, žestoko ukorio. Želio je da ih umiri, a sve zbog bojazni za Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i njegove dvije kćerke, Fatimu i Ummu

Kulsum, kao i zbog saosjećanja prema Osmanu ibn Affanu, radijallahu anhu. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je čuo Omerov ukor upućen ženama, pa ga je spriječio, govoreći: "Svaka suza koja danas kane iz oka i svaki jecaj koji se otrgne od srca, sve je to od Allaha i Njegove milosti."

Nakon što su klanjali dženazu Rukajji, radijallahu anha, muslimani su ispratili njeno tijelo do posljednjeg boravišta. Njeno tijelo su plačući zagrnuli u čistu zemlju. Srca su im bila ispunjena tugom i žalošću.

Smilovao se Allah majci Abdullahovoj, suprugi Osmanovoj i kćerki plemenitog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Neka Allah podari Svoju milost Rukajji, radijallahu anha, junakinji dvije Hidžre. Neka se smiluje njenoj braći i sestrama, sinu i svim šehidima Bedra. Neka Allah blagoslovi nju i svakog mudžahida koji ulaže svoj život u pomaganju Allahove vjere i odbrani riječi Istine i Tevhida do Dana polaganja računa.

Amin!

3 - Ummu Kulsum - druga od dvije svjetlosti

"... TO JE ZA VAS BOLJE ..."

Ummu Kulsum je treća od četiri sestre. One su bile kćerke Hadidže i Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Ummu Kulsum, radijallahu anha, je bila po godinama malo mlađa od Rukajje, radijallahu anha. Zbog toga je izgledalo da su njih dvije bile bliznakinje. Koliko su bile bliske po godinama govori nam da su zajedno zaprošene.

Saznali ste u prethodnom poglavlju da su prosci od Hašimove porodice ubrzo nakon Zejnebine, radijallahu anha, udaje za Ebu-l-Asa Ibn Rebiu pokucali na vrata Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Ovi prosci su od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, tražili da uda Rukajju i Ummu Kulsum, radijallahu anhuma, za Utbea i Utejba, Ebu Lehebove sinove.

Saznali smo, također, kakav je bio odgovor na prošenje i kako su Rukajja i Ummi Kulsum, radijallahu anhuma, prešle u kuću svoga amidže. Vidjeli smo kako se prema njima odnosila Ebu Lehebova žena Ummu Džemila, koja ih je stalno pratila i prisluškivala svaku njihovu riječ i pokret.

Uzvišeni Allah im je želio dobro. Dao je da se od njih razvedu amidžini sinovi, Utbe i Utejbe. Time im je podario spas od zla Ummu Džemile i njenog muža Ebu Leheba, nakon što je on počeo nanositi svako zlo njihovom

ocu, sallallahu alejhi ve sellem, i vjernicima uz njega. Neka je Uzvišenom Allahu neizmjerna hvala za sve to.

DŽIHAD JE NEOPHODAN

Ummu Kulsum i njena sestra Rukajja, radijallahu anhuma, ponovo su u kući svojih roditelja. Pokušavale su svim načinima da zaborave prethodni dio svoga života. Bile su zahvalne Uzvišenom Allahu što ih je izbavio iz kuće neznanja u kojoj ništa dobro nisu doživjele.

Nakon što su vraćene u kuću svoga oca, sallallahu alejhi ve sellem, Ummu Kulsum, radijallahu anha, je blagoslovila svojoj sestri Rukajji, radijallahu anha, udaju za plemenitog muža, kojeg joj je Allah dž.š. podario. On je Osman ibn Affan, radijallahu anhu. Ummu Kulsum, radijallahu anha, je ispratila svoju sestru, a u kući više nije bilo odrasle sestre, osim male djevojčice Fatime, radijallahu anha. Njih dvije su se družile i razgovarale. Učestvovale su uz majku vjernika Hadidžu, radijallahu anha, u izvršavanju njene uzvišene zadaće. Zajedno s njom dočekivale su Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, kada god bi se vraćao iz pozivanja kurejšijskih nevjernika u islam. Često puta primjetile bi na njegovom, sallallahu alejhi ve sellem, čistom tijelu i odjeći tragove od kurejšijskih napada. Tada bi se skupile oko njega, sallal-

lahu alejhi ve sellem, iskazujući mu svoju veliku ljubav i pažnju. Uklanjale bi sa njegove odjeće nečistoće, koje su na njega, sallallahu alejhi ve sellem, bacali Kurejšije. Koliko god su mogle tješile bi ga i te trenutke činile što prijatnijim.

Draga djeco, kao što vidite, Ummu Kulsum, radijallahu anha, je uz svoje roditelje proživjela najgore nevjerničke napade. Nakon toga je zajedno s njima ušla u Ebu Talibov posjed, kako bi tamo osjetila sve teškoće izolacije. Tamo je primjetila malaksalost svoje plemenite majke, koju je stalni džihad već uveliko bio iscrpio. Veći dio svoje snage izgubila je upravo u periodu izolacije. Ummu Kulsum, radijallahu anha, je boravila pokraj nje, starala se o njenoj bolesti i čuvala je.

Hadidža, radijallahu anha, je doista najbolja od svih majki. Zbog toga zaslužuje svaku pažnju i poštovanje od svoje plemenite djece.

"...ŽELIM ŠTO VIŠE POTPOMOĆI ISLAM..."

Ummu Kulsum, radijallahu anha, se uvjerila da je sve izvjesniji čas Hadidžine, radijallahu anha, smrti. Posljednjim izvorima snage suprotstavljala se slabosti i bolesti. Želja joj je bila da još vremena provede na dunjaluku. To je željela radi svoga voljenog muža Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, kako

bi ga potpomagala i bodrila, kao i radi svojih dviju kćeri, Ummu Kulsum i Fatime.

Ummu Kulsum joj je olakšavala bolest, govoreći: "Majčice, ne plaši se! Uzvišeni Allah neće zaboraviti tvoju borbu, trud i udjeljivanje na Njegovom putu. Allah će prema tebi biti Milostiv i neće ti uskratiti Svoju plemenitost i blagodati..."

Hadidža, radijallahu anha, ju je sa osmijehom pogledala i rekla: "Da mi je samo doživjeti da prođe ova izolacija, pa da onda preselim sretna i zadovoljna. Kćeri moja, za mene, ako Bog da, nema straha. Mnogo sam sretna zbog toga što sam majka kćerkama vjernicama, poput tebe. Gospodaru moj, ja doista ne prezirem susret s Tobom. Želim što više da pomognem islam i da se žrtvujem za njega, kako bi na taj način bila dostojna blagodati koje Si mi podario..."

Radosna vijest je stigla. Kurejšije su odlučile prekinuti bojkot i izolaciju. Ummu Kulsum, radijallahu anha, je čula kako vjernici uče tekbire i vidjela je veliku radost na licima onih s kojima je zajedno izdržala period izolacije od strane nevjernika. Ona, radijallahu anha, im se pridružila u tom veselju, radosna i sa osmjehom na licu.

VELIKA TUGA I PLAČ

Ummu Kulsum, radijallahu anha, je napustila sa svojim roditeljima Ebu Talibov posjed u kome su bili u izolaciji. Ponovo je u svojoj kući uz svoju bolesnu majku, radijallahu anha. Hadidža, radijallahu anha, svakog časa očekuje susret sa svojim Uzvišenim Gospodarom. Uvjerila se da njen voljeni muž, sallallahu alejhi ve sellem, nije više u velikoj opasnosti od Kurejšija. Kada je Ummu Kulsum, radijallahu anha, vidjela da je njena majka ispustila svoju plemenitu dušu, gorko je zaplakala. U tome joj je se pridružio i njen plemeniti otac, sallallahu alejhi ve sellem, koji je svojoj voljenoj ženi olakšavao smrtne muke. Njene dvije sestre, Zejneba i Fatima, su takođe bile uz njenu postelju izražavajući svoju tugu prije njenog, radijallahu anha, ukopa.

Ummu Kulsum, radijallahu anha, je plakala također i zbog svoje sestre Rukajje, radijallahu anha, koja je bila u Abesiniji. Poželjela je da je tu pokraj nje, kako bi posljednji put vidjela majku, radijallahu anha, prije njene smrti. Zatim je Ummu Kulsum, radijallahu anha, prestala plakati. Kao da je željela skriti suze do dana Rukajjinog, radijallahu anha, povratka. Kada Rukajja, radijallahu anha, sazna za Hadidžinu smrt, to će biti dovoljan razlog da i Ummu Kulsum zajedno sa Rukajjom pusti suze.

Vratio se Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, sa dženaze svoje plemenite supruge, radijallahu anha. Tužan i žalostan zagrlio je svoje kćerke, Ummu Kulsum i Fatimu, radijallahu anhuma, a najstariju Zejnebu, radijallahu anha, tužno je pogledao. Sve ih je tješio i pomagao im da prebrode tešku žalost koja ih je zadesila. U njima i u njihovom moralu vidio je tri slike svoje voljene žene Hadidže, radijallahu anha.

Neka se Uzvišeni Allah smiluje njihovoj majci, radijallahu anha. Neka im Allah dž.š. podari strpljenje i utjehu. Neka našeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, pomogne u nesreći koja ga je zadesila!

GOSPODARU, MI SLIJEDIMO TVOJ PUT

Pune tri godine su prošle kako je Ummu Kulsum, radijallahu anha, ispratila svog plemenitog oca, sallallahu alejhi ve sellem, u Medinu. To je grad u koji mu je Uzvišeni Allah dozvolio da učini Hidžru. Ona, radijallahu anha, je sa svojom sestrom Fatimom, radijallahu anha, ostala u Mekki. Ostale su sve dok jedan od Poslanikovih, sallallahu alejhi ve sellem, ashaba nije došao da ih prevede u Medinu.

U tom periodu vrijeme za Ummu Kulsum teklo je vrlo sporo. Kada god bi osjetila tjeskobu i kada bi se uspomene probudile, odla-

zila bi kući svojih sestara, Zejnebe i Rukajje, radijallahu anhuma. Rukajja se tada bila vratila iz Abesinije u Mekku. Ubrzo nakon toga učinila je Hidžru u Medinu.

Kod svojih voljenih sestara nalazila je utjehu svome srcu i borila se protiv usamljenosti. Tu usamljenost osjećala je zajedno sa Fatimom, radijallahu anha, u kući koju su napustili njihovi plemeniti roditelji.

Naposljetku, došao je dan kada su dvije sestre krenule za Medinu. Ummu Kulsum, radijallahu anha, je zatvorila kućna vrata i oprostila se sa svojom dugom prošlošću i djetinjstvom. Povela je svoju sestricu Fatimu, radijallahu anha, uzevši je za ruku. Uputile su se prema mezaru voljene majke kako bi tamo malo zaplakale. Nakon toga su, uz Allahovu pomoć i pod Njegovom zaštitom, krenule prema Medini. Žalost zbog rastanka sa Mekkom olakšavala im je činjenica da sada putuju ka svome plemenitom ocu, sallallahu alejhi ve sellem, kao i saznanje da će im se sestra Rukajja, radijallahu anha, pridružiti sa svojim mužem Osmanom. Ummu Kulsum, radijallahu anha, nije zaboravila zamoliti Uzvišenog Allaha za svoju sestru Zejenbu, radijallahu anha. Molila je da Allah dž.š. proširi srce njenog muža Ebu-l-Asa ibn Rebie i da učini da prihvati islam. Na taj način ponovo bi svi bili zajedno i rane zbog rastanaka brzo bi zarasle.

"...NJEMU ĆEMO SE VRATITI"

Ummu Kulsum, radijallahu anha, je u Medini zajedno sa svojom sestrom Fatimom pratila dešavanja na polju džihada. Trudila je se da sazna svaku novu vijest o pobjedi muslimana. Nakon izvjesnog vremena u Medinu je iz Mekke učinila Hidžru i njena sestra Rukajja, radijallahu anha. Za Ummu Kulsum vrijeme u Medini prolazilo je vrlo sporo. Molila je Uzvišenog Allaha da uzdigne i uzvisi riječ Istine. Molila Ga je da pobjede muslimana budu nastavljene svojim blagoslovljenim tokom i koracima.

Međutim, nisu se sve stvari odvijale onako kako se željelo. Osmanovu, radijallahu anhu, kuću zadesila je nesreća. Umro je njegov sin Abdullah. Ubrzo iza toga razboljela se Rukajja, radijallahu anha. Ummu Kulsum i Fatima, radijallahu anhuma, često su dolazile kući svoje bolesne sestre Rukajje. Pazile su je, tješile i olakšavale joj teškoću, bolove i napade bolesti. Molile su Uzvišenog Allaha za njeno što skorije ozdravljenje. Uprkos tome, dogodila se odredba od koje se ne može pobjeći. Oslabljena teškom bolešću, Rukajja, radijallahu anha, je na kraju preselila na Ahiret. Muslimani su se kao pobjednici vraćali iz bitke na Bedru. Ražalostila ih vijest o smrti Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, kćerke Rukajje, radijallahu anha. Bili su radosni zbog pobjede, a plakali su zbog smrti pleme-

nitc Poslanikove kćerke Rukajje, radijallahu anha. Kako je samo veliki bio taj gubitak!

MI NE MOŽEMO SAZNATI NAŠU BUDUĆNOST

Ummu Kulsum, radijallahu anha, je posmatrala muža svoje preminule sestre Rukajje. Gledala ga je kako bolan i tužan plače za Rukajjom, radijallahu anha. Vidjela ga je kako uz njenog oca pokušava da nađe utjehu za voljenom suprugom.

Ummu Kulsum, radijallahu anha, je plakala i zbog svoje sestre Zejnebe, radijallahu anha, koja nije bila prisutna prilikom Rukajjine smrti. Prisjećala se, također, kako je još prije u Mekki plakala zbog Rukajje, radijallahu anha. Rukajja je tada bila u Abesiniji kao muhadžir te zbog toga nije prisustvovala Hadidžinoj, radijallahu anha, smrti.

Draga djeco, ne pitajte koliko je Ummu Kulsum, radijallahu anha, bila tužna zbog smrti svoje sestre Rukajje. One su bile kao jedna duša, a dva tijela. Zajedno su odrasle, zajedno udate za svoje amidžiće i zajedno su od njih rastavljene. Također, zajedno su pomagale svojoj majci Hadidži, radijallahu anha, u njenom džihadu. Zajedno su učinile Hidžru u Medinu. Međutim, ko je mogao znati da će u vremenu koje dolazi Ummu Kulsum, radi-

jallahu anha, doći nakon Rukajjine smrti na njeno mjesto u Osmanovu kuću?

Rukajja, radijallahu anha, je svojom smrću napustila kuću svoga muža, ali će izgleda njena sestra biti odgovarajuća zamjena. Da li će Ummu Kulsum, radijallahu anha, pripasti Osmanu, radijallahu anhu? Hoće li je Osman, radijallahu anhu, na kraju izgubiti kao što je izgubio njenu sestru Rukajju? Da li u svemu tome postoji skrivena veza između dvije plemenite sestre, iako Rukajja, radijallahu anha, nije više među živima? Odgovor je: Možda...

KUĆU OBASJAJ SVJETLOŠĆU, KAO ŠTO JU JE RUKAJJA OBASJALA

Draga djeco, naše pretpostavke su se ostvarile. Uzvišeni Allah je odredio Ummu Kulsum, radijallahu anha, da je za sebe zaprosi Osman, radijallahu anhu. Na taj način ona je zauzela Rukajjino mjesto. Bračni ugovor sklopljen je uz mehr koji je bio u iznosu mehra kojeg je još prije dobila Rukajja, radijallahu anha. Time je Osmanu, radijallahu anhu, po drugi puta ukazana počast. Ta počast je, u stvari, druga svjetlost koja je iz Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, kuće prenešena u kuću Osmana, radijallahu anhu. Tako je Ummu Kulsum, radijallahu anha, prešla iz kuće svoga oca u Osmanovu kuću. Ona je u prethodnim danima često posjećivala ovu

kuću. Danas u nju ulazi, a na njoj su svadbene haljine, a ne haljine koje se nose u goste. Ko je god vidio njenu odjeću, bez sumnje je zaključio da je ta odjeća poput odjeće u kojoj se udala Rukajja, radijallahu anha.

Ummu Kulsum, radijallahu anha, toliko je bila slična Rukajji baš kao da su bile sestre bliznakinje ili kao da je to bila Rukajja, radijallahu anha, lično. Kako je samo ta sličnost lijepa i čista! Kada je došla pred vrata Osmanove kuće to joj je probudilo mnoge, već daleke, uspomene na svoju sestru Rukajju, radijallahu anha. S teškom mukom strpjela se je da ne zaplače. Rekla je tiho, sama u sebi: "Draga sestro, ja ću se doista sresti sa tobom. Umrijet ću kao što si i ti umrla, tako da će nas smrt spojiti kao što nas je bio spojio život na ovom svijetu."

Ummu Kulsum, koliko je za tebe težak dolazak u ovu kuću! Međutim, uđi i budi poput Rukajje, radijallahu anha. Budi za Osmana, radijallahu anhu, ženom onakvom kakvu je već prije navikao. Obasjaj ovu kuću svjetlošću, kao što je to uradila i Rukajja, radijallahu anha, prije tebe.

TO JE ALLAHOVA VOLJA

Uzvišeni Allah je dao da Ummu Kulsum, radijallahu anha, ostane uz Osmana dug period života. Punih šest godina živjela je

sa njim. U tom vremenu doživjela je velike pobjede muslimana. Vidjela je kako se islam širi i proširuje. Vidjela je, također, svoga oca, sallallahu alejhi ve sellem, kako pobjednički izlazi iz jedne i ulazi u drugu bitku, potpomognut od Uzvišenog Allaha. Vidjela je svoga muža kako učestvuje sa Vjerovjesnikom, sallallahu alejhi ve sellem, u džihadu i borbi na putu ostvarenja pobjede najveličanstvenijeg poziva.

Mnogo se obradovala kada je Zejneba, radijallahu anha, nakon bitke na Bedru učinila Hidžru u Medinu. Zajedno sa njom molila je Uzvišenog Allaha da uputi Ebu-l-Asa ibn Rebiu, radijallahu anhu, ka prihvatanju islama i da bude poput Osmana - vjernik i borac na Allahovom putu. Isto tako rasplakala se kada ju je Zejneba, radijallahu anha, upitala za Rukajju, radijallahu anha. To ju je podsjetilo na čas kada ju je Rukajja, radijallahu anha, pitala za majku Hadidžu još u Mekki. To je doista bio težak trenutak, koji se u životu Ummu Kulsum, radijallahu anha, dva puta ponavljao. Bilo joj je još teže od toga kada je pred njom na Ahiret preselila sestra Rukajja, radijallahu anha, a ona je ta koja ju je pitala za majku Hadidžu, radijallahu anha, još u Mekki.

Ubrzo nakon toga preselila je na Ahiret i njena sestra Zejneba, radijallahu anha. To je bilo nakon samo jedne godine od primanja islama njenog muža Ebu-l-Asa Ibn Rebie, radijallahu anhu. Ona je ta koja ju je drugi put

pitala za sestru Rukajju, radijallahu anha. Sve to je njeno srce učinilo žalostivim, osjećajnim, popustljivim na plač i ispunjenim najdubljim značenjima ljubavi, vjerovanja i strpljenja.

ISKUŠENJE SE IPAK DOGODILO

Neki od vas, draga djeco, sigurno će me pitati: "Da li se Ummu Kulsum, radijallahu anha, u vremenu koje je provela uz Osmana, radijallahu anhu, desilo bilo kakvo iskušenje?"

Tim pitanjem podsjetili ste me na dan primirja na Hudejbiji. Prije nego što je primirje trebalo biti sklopljeno, zatražio je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, od svoga zeta Osmana, radijallahu anhu, da ode Kurejšijama. Trebao ih je obavijestiti da Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, dolazi u Mekku da obavi umru, a ne da vodi rat.

Samo što je Osman otišao da izvrši naređeno, Ummu Kulsum, radijallahu anha, je osjetila strah za svoga muža Osmana. Bojala se kurejšijske izdaje i osvete. Bila je mnogo zabrinuta jer je Osman, radijallahu anhu, ostao u Mekki duže vrijeme.

Ovo je jedini događaj za kojeg je Ummu Kulsum voljela da se nije dogodio. Ona je voljela da njen muž uspješno obavi ono zbog čega ga je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, poslao u Mekku. Međutim, stra-

hovala je za njim čitavo vrijeme njegovog boravka u Mekki. Da je Uzvišeni Allah dao da se taj problem završi samo sa njenim strahom! Pojavila se lažna vijest koja je govorila da je Osman, radijallahu anhu, ubijen?! Koliko je samo ta lažna i bolna vijest uticala na Ummu Kulsum, radijallahu anha? Teško je i zamisliti svu teškoću i tugu koju je Ummu Kulsum, radijallahu anha, doživljavala u tim trenucima.

MI SMO NAROD KOJI NE VOLI PREVARU

Sve uspomene iz prošlosti ponovo su je okupirale. Poželjela je da i ona bude uz njega i da zajedno budu izloženi patnji od strane nevjernika. Neizvjesnost ju je gotovo uništila. Nije joj pružena prilika da umre prije njega, radijallahu anhu, kao što je računala da će se desiti. Mislila je da će se to desiti u momentu kada je kao Osmanova, radijallahu anha, supruga prešla u njegovu kuću i došla na mjesto svoje sestre Rukajje, radijallahu anha.

Posmatrala je svoga oca, sallallahu alejhi ve sellem, kako se priprema za odmazdu nevjernicima zbog Osmana, radijallahu anhu. Vidjela je ashabe koji su bili uz njega, sallallahu alejhi ve sellem, kako pružaju svoje ruke, prisežući na vjernost svome Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, najsvetijom prisegom u cijeloj ljudskoj povijesti. Uzvišeni Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve

sellem, bijahu zadovoljni tom prisegom, koja je dobila naziv "Bej'atu-Ridvan".

Takođe, čula je glas svoga oca kada je, stavivši svoju lijevu ruku na desnu, dao prisegu umjesto Osmana, radijallahu anhu, govoreći: "On je otišao po zadatku Allaha i Njegovog Poslanika." Koliko je samo bio težak taj momenat! Koliko su samo Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, i muslimani uz njega bili rasrđeni! Srce je sve jače udaralo i kucalo. Osjećala je sažaljenje prema svome ocu i njegovim ashabima, ali i strah od osvete nevjernika prema njenom mužu Osmanu, radijallahu anhu.

NEKA JE ALLAHU VJEČNA ZAHVALA

Kolika je bila radost nakon ovako neizvjesne situacije! Osman, radijallahu anhu, se pojavio. Tuga i srdžba bijahu prekinute i problem okončan. Vratio se živ i zdrav, pa neka je hvala Allahu na tome.

Jahao je svoju jahalicu i išao prema ashabima. Ummi Kulsum, radijallahu anha, je njegov povratak ulio novu snagu, smirenost i nadu. Nikakva mu se nesreća nije dogodila. Svaka vijest o tome bila je lažna i nepouzdana. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, i ashabi bili su sretni zbog njegovog povratka i njegovog radosnog izgleda. Ummu Kulsum, radijallahu anha, je potrčala prema njemu

smiješeći se od radosti i sreće. Radost je dostigla svoj vrhunac kada su ashabi, i Osman sa njima, pristali na uslove primirja koje je potpisano na Hudejbiji. Ti uslovi na prvi pogled nisu bili baš u korist Poslanikovih, sallallahu alejhi ve sellem, sljedbenika...

Hvala Allahu, koji je dao da se Osman, radijallahu anhu, vrati svojoj ženi Ummu Kulsum, radijallahu anha. Kao da se time ostvarilo ono što je Ummu Kulsum, radijallahu anha, mislila u sebi u momentu kada je prvi put kao Osmanova supruga ušla u njegovu kuću.

VELIKA SLIČNOST IZMEĐU DVIJE SESTRE

Najveću radost koju je Ummu Kulsum, radijallahu anha, doživjela desila se u danima velike pobjede i pomoći. Ta pobjeda jeste oslobođenje Mekke. Mekka se nakon dvije godine od sporazuma na Hudejbiji predala Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem.

Zastala je Ummu Kulsum, radijallahu anha, sa svojom sestrom Fatimom prilikom ulaska u Mekku. Obje su bile vrlo sretne i srca su im radosno kucala. Posmatrale su svoj voljeni grad. Sve uspomene iz prošlosti ponavljale su se kao žive slike: mezar voljene majke Hadidže, radijallahu anha, zavičaj u kome

su odrasle i dr. Danas sa njima nema Rukajje, a ni Zejnebe, radijallahu anhuma.

Svi muslimani su se vraćali u Mekku radosnih srca i zadovoljni. Međutim, povratak Ummu Kulsum, radijallahu anha, nije kao povratak drugih ljudi. Ona, radijallahu anha, se vratila u Mekku kako bi provela u njoj posljednje trenutke svoga života. Vratila se kako bi se ostvarile njene želje o kojima je još prije razmišljala.

U mjesecu Ša'banu, devete godine po Hidžri, u kući svoga muža Osmana preselila je Ummu Kulsum, radijallahu anha, na Ahiret. Preselila je, a Uzvišeni Allah joj nije podario djecu.

Osman,"vlasnik dvije svjetlosti" je plakao. Plakao je za drugom svjetlosti koju je izgubio nakon što je još prije u Medini izgubio prvu. Plakao je i Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, za svojom trećom kćerkom koju je izgubio, nakon što je izgubio Rukajju i Zejnebu, radijallahu anhuma. To ga je podsjetilo na smrt njihove plemenite majke Hadidže, radijallahu anha, koja je mnogo prije preselila na Ahiret nakon dugog i napornog džihada. Fatima, radijallahu anha; je također plakala za svojom sestrom. Posmatrala je svoga plemenitog oca, sallallahu alejhi ve sellem, koji osim nje nije imao više ni jednu kćerku.

I MI ĆEMO PLAKATI ZBOG NJE

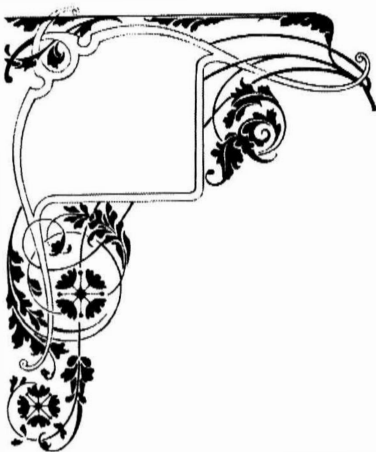
Ashabi, radijallahu anhum, su posmatrali Fatimu, radijallahu anha, kako plače za svojom sestrom Ummu Kulsum. Taj plač je bio i plač zbog sestara Rukajje i Zejnebe, kao i zbog majke Hadidže, radijallahu anha. Plakala je i zbog nesreće svoga zeta Osmana, radijallahu anhu, kao i zbog svoga tužnog oca, sallallahu alejhi ve sellem. Svojim pogledom i suzama ispratila je dženazu Ummu Kulsum, radijallahu anha.

Skupa sa Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, i Osmanom, radijallahu anhu, ashabi su stigli u mezarje Beki'a. Nakon što su klanjali dženazu , položili su čisto tijelo u čistu zemlju.

Draga djeco, sigurno ćete pitati: "Da li su je ukopali pokraj Rukajjinog, radijallahu anha, mezara, sa kojom je ona na ovom svijetu bila gotovo nerazdvojna?" Moj odgovor će biti potvrdan: "Da. Tako su postupili, jer je ona sa Rukajjom, radijallahu anha, dijelila mnogo toga od ovoga svijeta. Skupa s njom bila je isprošena i udata. Skupa s njom bila je razvedena od Ummu Džemilinih sinova. Nakon njene smrti, bila je udata za muža svoje sestre Osmana, radijallahu anhu, i živjela s njim u njegovoj kući. Time je zaslužila da bude ukopana pokraj nje. Na Sudnjem danu dvije sestre će, ako Allah da, biti skupa u džennetskim vrtovima.

Dvije suze sa plemenitog lica Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kanule su na mezar njegovih kćerki. S velikom tugom stajao je pokraj svoga zeta Osmana, radijallahu anhu. Žalost zbog gubitka voljenih kćerki teško ga je pogodila.

Ummu Kulsum, neka ti se Uzvišeni Allah smiluje! Otišla je sa ovoga svijeta prije nego što je vidjela smrt svoga oca, sallallahu alejhi ve sellem, koji je preselio na Ahiret ubrzo iza nje. Nije vidjela ni kako je njen muž Osman, radijallahu anhu, ubijen, četvrt stoljeća nakon njene smrti, radijallahu anha.

4 - Fatima - Zehra, radijallahu anha

IME KOJE O SEBI DOVOLJNO GOVORI

Fatima, radijallahu anha, je četvrta kćerka i posljednja koja je odrasla u kući Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Svako ko zna da je ona došla na dunjaluk nakon svoje tri sestre lahko će shvatiti kako je četvrta kćerka bila dočekana u društvu koje je preziralo žensku djecu.

Međutim, ono što se dogodilo srušilo je sve sumnje oko toga. Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, i njegova žena Hadidža, radijallahu anha, zavoljeli su ovu kćerku ljubavlju koja se ne da opisati. Smatrali su je djevojčicom koja zaslužuje svako poštovanje i ljubav. Ona je kod svojih roditelja i sestara naišla na poštovanje koje druge djevojčice na njenom mjestu nikada ne bi doživjele. Povijest je potvrdila njen visoki položaj bez ikakvih nejasnoća u tome.

Njeno ime mnogo jače sija na nebu islamskog poziva od imena njenih sestara. Rođenje joj se podudara sa događajem presude Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, oko postavljanja Hadžeru-l-Esveda. Prilikom obnove Ka'be došlo je do svađe među plemenima Mekke oko toga ko će postaviti Hadžeru-l-Esved.

U ovoj divnoj podudarnosti dva važna događaja nalazi se radosna vijest i nagovještaj otvaranja vrata dobra. Događaj oko presude

omogućio je Fatiminom ocu, sallallahu alejhi ve sellem, da sudi među ljudima. To je bio znak da od Uzvišenog Allaha traži vlast nad društvom, koje će kod Allaha biti mnogo priznatije i na mnogo višem stepenu.

BRAK JE JEDAN OD ALLAHOVIH ZAKONA

Fatima, radijallahu anha, je u djetinjstvu bila odgajana u kući svojih roditelja uporedo sa odgojem jednog malog dječaka. Taj dječak je bio njen amidžić Alijja, radijallahu anhu, koji je često boravio u Poslanikovoj, sallallahu alejhi ve sellem, kući. Na taj način Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je pomagao svome amidži u životnim iskušenjima i teškoćama, koje su bile posljedice siromaštva i brojnosti članova porodice.

Fatima, radijallahu anha, je u tom ranom djetinjstvu smatrala Alijju, radijallahu anhu, svojim drugom za igru, pošto uz sebe nije imala više ni jedne sestre. Zejneba, radijallahu anha, se već tada bila udala za tetića Ebul-l-Asa ibn Rebiu. Rukajja i Ummu Kulsum, radijallahu anhuma, udale su se za Ebu Lehebove sinove i prešle u njegovu kuću.

Vjerovatno da je ono što se desilo njenim sestrama, nakon što je njihov otac počeo sa pozivanjem u islam, zbog ustrajavanja njihovih muževa na vjeri predaka, imalo veliki uti-

caj na Fatimin, radijallahu anha, stav prema braku i njegovoj mudrosti. Mnogo puta sama sebi je ponavljala: "Ne želim se još udavati. Želim biti uz svoje roditelje. Tako mi se neće desiti da budem primorana na rastavu braka sa mužem koji neće vjerovati u Uzvišenog Allaha."

Još uvijek je bila djevojčica i uživala u radostima djetinjstva. Međutim, već tada je bila spremna da, bez obzira na godine, pomogne svoga oca, sallallahu alejhi ve sellem, u njegovom džihadu i pozivanju vjeri u Uzvišenog Allaha.

POVIJEST JE PAMTI KAO ČASNU I PLEMENITU DJEVOJKU

Fatimu, radijallahu anha, je radovalo to što su njena majka i sestre bez pogovora prihvatile islam. Bila je sretna zato što je i Alijja, njen amidžić, pristao uz Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Mnogo je o svemu tome razmišljala i molila je svoga Gospodara da čitavoj Hašimovoj porodici podari iskreno vjerovanje i da ih njime učini zadovljnim. To bi ih podstaklo da svojim radom pomognu Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u širenju islama.

Draga djeco, kazivanje o Fatimi zaista je ispunjeno događajima koji se pamte. Ona je živjela dugo. Doživjela je majčinu smrt i smrt

svojih sestara. Nakon toga doživjela je i smrt svoga oca, sallallahu alejhi ve sellem. Sve to je uticalo da se u velikoj mjeri pokrenu njena osjećanja bola i tuge. Posebno joj je teško padao sukob njenog oca, sallallahu alejhi ve sellem, sa njegovim neprijateljima za čitavo vrijeme njegovog pozivanja. Ona je bila svjedok svih tih događaja.

Zbog svega toga, draga djeco, nećemo štedjeti truda u učenju i kazivanju o njenom časnom životu. O Fatimo, kćeri Allahovog Poslanika, želimo čuti kazivanje o tebi iz tvojih usta! Doista je lijep tvoj životopis, koji na stranicama povijesti zauzima uzvišeno mjesto. Molimo Uzvišenog Allaha da zajedno sa tobom budemo na Sudnjem danu u skupini vjernika, koji su poput tebe odrasli na pokornosti Allahu dž.š. i ljubavi prema Njegovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem.

PROPALA JE POGANA NEVJERNIČKA IDEJA

Sada ćemo skupa sa Fatimom početi najljepši dio kazivanja o njoj. Krijući se, pratila je svoga oca, sallallahu alejhi ve sellem, dok je jedanput išao prema Ka'bi. Pratila ga je, a on, sallallahu alejhi ve sellem, nije znao za to. Vidjela je kada su nevjernici, složno kao jedan, počeli da ga napadaju. Okupili su se oko njega i počeli ga psovati i vrijeđati. Mnogo se uplašila kada je jedan od nevjernika gru-

bo povukao Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, za ogrtač koji je imao na sebi. Zastala je na mjestu gdje se našla. Nije znala kako da postupi.

Kada ga je pratila drugi put, vidjela je mnogo strašniji prizor od ovoga. Pogani nevjernik, Ukbe ibn Ebi Mua'jt, donio je u svojim rukama nečistu utrobu zaklane ovce. Bacio ju je na Poslanikovu glavu i leđa dok je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, klanjajući kod Ka'be bio na sedždi. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije htio dići glavu sve dok mu nije prišla Fatima, radijallahu anha, i uklonila nečistoću sa glave svoga plemenitog oca, sallallahu alejhi ve sellem. Podigla je svoj glas i počela učiti dovu protiv onoga ko je to uradio njenom ocu.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, se takoder pridružio njenoj dovi riječima: "Gospodaru moj, prepuštam Ti Ebu Džehla ibn Hišama, Utbe ibn Rebiu, Šejbe ibn Rebiu, Ukbe ibn Ebi Mua'jta i Ubejja ibn Halefa." To je njihova srca ispunilo velikim strahom, pa su se razbježali. Bojali su se da dova Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ne bude odmah uslišana.

Međutim, na kraju ih je ipak stiglo ono od čega su strahovali. Na dan bitke na Bedru, nakon nekoliko godina iza toga, svi spomenuti bili su ubijeni od strane muslimana.

OMILJENO JE DIJETE KOJE VJERUJE U ALLAHA

Uzvišeni Allah je sigurno primio Fatiminu, radijallahu anha, dovu koju je učila braneći svoga oca, sallallahu alejhi ve sellem. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je također upućivao dovu zajedno sa njom. To je dokaz da ju je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mnogo volio i poštovao. Njen životopis pun je svijetlih primjera i događaja iz njenog života.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nam je ukazao na svoje poštovanje prema ovoj djevojčici. To je bilo na dan kada je počeo javno pozivati u islam. Dozivajući Hašimovu porodicu, od svoje tri kćerke spomenuo je samo Fatimu: "O Fatima, kćeri Muhammedova, traži od mene što god želiš od imetka, daću ti. Kod Allaha ti neću moći biti od koristi."

Ovim riječima Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nam je ukazao koliko voli svoju kćerku Fatimu, radijallahu anha. U svom govoru izabrao je da spomene samo njeno ime. Bez obzira na ovu veliku očinsku ljubav koju joj je poklanjao, njegova ljubav prema Allahovoj vjeri bila je neuporedivo veća od ljubavi prema vlastitoj djeci.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je u tom smislu jednom prilikom postupio na sljedeći način. Jedanput su neki od njegovih

ashaba došli da ga zamole za milost prema jednoj ženi koja je nešto ukrala. Nad njom se trebala sprovesti kazna odsijecanja ruke. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, im je tada odgovorio: "Kada bi Fatima, Muhammedova kćerka, ukrala, ja bih joj lično odsjekao ruku."

Iz ova dva događaja ashabi su shvatili ugled i ljubav koju je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, poklanjao Fatimi, radijallahu anha. Mnogi od njih su govorili: "Fatima, radijallahu anha, je bila najmlađa Poslanikova, sallallahu alejhi ve sellem, kćerka, a bila mu je draža od ostalih."

Gospodaru naš, podari nam Svoju ljubav među svim ljudima! Gospodaru svih svjetova, uvrsti nas među one koje Si Ti zavolio i koje je zavolio Tvoj plemeniti Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem.

RADUJ SE, O ZEHRA!

Nije čudno što su neki ljudi Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, nazvali nadimkom "Ebuz-Zehra". On, sallallahu alejhi ve sellem, je doista volio svoju kćerku Fatimu, radijallahu anha. Ona je nadimak Ez-Zehra dobila zbog izrazite bjeline svoje kože i vedrog lica. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je doista imao pravo zato što je volio Fatimu, radijallahu anha. Međutim, ta njego-

va ljubav prema njoj nije umanjivala njegovu ljubav prema njenim sestrama. Kako da je ne zavoli..., pa ona je odrastala gledajući kako se on suprotstavlja nevjernicima te im se i ona uz njega suprotstavljala. Kada je pozivao u islam pratila ga je u stopu. Nevjernici su mu nanosili zlo. Ona, radijallahu anha, ga je štitila i branila. Uzvišeni Allah je iskušao njeno vjerovanje raznim iskušenjima i to na način kojim nije iskušao nikada ni jednu djevojku u njenim godinama. Njena vezanost za Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, uzrokovala je da bude izložena najgorim napadima i vrijeđanju koje su njenom ocu nevjernici nanosili.

Ne možemo zaboraviti Fatimu, radijallahu anha, u vremenu kada je sa svojim roditeljima bila u izolaciji na Ebu Talibovom posjedu u Mekki. Nakon prekida izolacije doživjela je da vidi tugu i plač svoga oca, sallallahu alejhi ve sellem, za majkom Hadidžom, radijallahu anha. Zatim je bila svjedok Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, pripreme za Hidžru u Medinu. Tom prilikom je vidjela junaštvo i hrabrost svoga amidžića Alijje, radijallahu anhu. On je prenoćio u postelji njenog oca, sallallahu alejhi ve sellem. Nije se plašio sablji koje su bile isukane i spremne da sasijeku prvoga ko izađe iz Poslanikove kuće. Nakon svega, sa svojom sestrom Ummu Kulsum, radijallahu anha, učinila je Hidžru u Medinu

pod pratnjom jednog od Poslanikovih ashaba.

Fatima i Ummu Kulsum, radijallahu anhuma, doživjele su mnoge neugodnosti prilikom Hidžre od nevjernika Huvejrisa iz plemena Kurejš. Njega je, nekoliko godina nakon toga, po Poslanikovoj naredbi pogubio Alijja, radijallahu anhu.

DIVAN JE MUŽ ALIJJA

Fatima, radijallahu anha, je stigla u Medinu. Sa svojim ocem, sallallahu alejhi ve sellem, i sestrom provela je lijepe trenutke života. Bila je u kući koja je zračila prijatnošću, jednostavnošću i skromnošću. Bila je zadovoljna poštovanjem i odnosom koji su prema njenom ocu iskazivali muhadžiri i ensarije, radijallahu anhum, u bratskoj atmosferi kojoj nije bilo ravne.

Mnogo se obradovala kada se Alijja, radijallahu anhu, pobratimio sa njenim ocem, sallallahu alejhi ve sellem. Kao da se time pripremao za ono što će se desiti u bliskoj budućnosti. U tom periodu Fatima, radijallahu anha, već je imala blizu osamnaest godina. Prošlo je vrijeme u kojem je prezirala brak. Ono je učinilo da se tako prema braku odnosi zbog toga što je vidjela koje su sve probleme u braku imale njene sestre. Vidjela je ustrajnost Zejnebinog, radijallahu anha, muža na nevje-

rovanju i kako su Rukajja i Ummu Kulsum, radijallahu anhuma, rastavljene od svojih muževa, Ebu Lehebovih sinova.

Danas je shvatila pravu mudrost braka. Ona će, ako Allah da, biti primjerna supruga. Nikada neće biti razvedena, niti će je zadesiti ono što je zadesilo njene sestre.

Fatima, radijallahu anha, sada osjeća prema Alijji, radijallahu anhu, isto ono što osjeća i Alijja, radijallahu anhu, prema njoj. Ono što je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, čuvao za svoga amidžića Alijju je lijepa djevojka Fatima, radijallahu anha. Ona je posljednja i njemu najdraža kćerka. Doista je Alijja lijep prosac! Kako će on samo biti plemenit Poslanikov zet i divan muž za Fatimu, radijallahu anha.

SUPRUŽNICI KOJI SU PRIMJER SVIMA

Kada bi samo Hadidža, radijallahu anha, bila u životu! Prisustvovala bi svadbi svoje kćerke koja se udaje za momka kojem ni jedan od kurejšijskih mladića nije dostojan. On je daleko iznad njih sa svojim porijeklom, hrabrošću, pameću, odlučnošću, svojim prihvatanjem islama među prvima i svojom bliskošću Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem.

Kao da je čula tihi glas iz mezara svoje majke, koji joj je šapatom govorio: "Lijepa moja ružo! Slatka moja djevojčice, neka ti

bude sretan brak sa Alijjom! Ja dobro poznajem ko je tvoj odabranik. Lično sam ga odgajala dok je bio dječak još u Mekki. Smatram da je on najdostojniji da ti bude muž. To smatram bez obzira na tvoj prezir prema braku zbog događaja sa tvojim sestrama, kojima si bila svjedok još kao djevojčica. Kćerkice moja, tebe sam napustila kao djevojku koja je naslijedila kuću svojih roditelja. Do krajnosti si poštovala svoga oca, sallallahu alejhi ve sellem. Ispravno si izvršila sve svoje obaveze prema kući i porodici. Znala sam da si dorasla te uzvišene obaveze. Sada je došlo vrijeme da napustiš kuću i to je najljepše što trebaš uraditi. Aiša, radijallahu anha, je ta koja će preuzeti tvoju ulogu. Ne plaši se za svoga oca! Uz njega je sada Ebu Bekrova, radijallahu anhu, kćerka. Ružo moja, želim ti sretan i lijep život. Neka ti Uzvišeni Allah podari čestito potomstvo koje će ostaviti vječni spomen na Muhammedovu, sallallahu alejhi ve sellem, porodicu, koje će slijediti put svoga djeda, sallallahu alejhi ve sellem, nane Hadidže, svojih tetaka i roditelja."

SIROMAŠTVO NE ŠTETI PRAVOM VJERNIKU

Fatima je napokon prešla u Alijjinu, radijallahu anhu, kuću. Prešla je u kuću junaka bitke na Bedru o čijoj hrabrosti se veoma mnogo pričalo. Njegov vjenčani dar je, doista, bio divan. Radilo se o štitu kojeg je naš

junak zarobio u bitki, a zatim ga prodao kako bi tu vrijednost darovao svojoj plemenitoj nevjesti, radijallahu anha. Ashabi su se mnogo radovali vjenčanju dvoje mladenaca iz Hašimove porodice. Molili su Allaha da im podari bereket u bračnom životu.

Napuštajući očevu, sallallahu alejhi ve sellem, kuću, Fatima, radijallahu anha, je plakala od žalosti zbog rastanka sa voljenim ocem. Opraštajući se sa njom, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ju je tješio i olakšavao bol rastanka. Dao ju je čovjeku koji je bolji vjernik, učeniji, boljeg morala i ljepšeg karaktera od mnogih drugih ljudi. Tako je sklopljen taj lijepi i sretni brak.

Na samom početku braka mladence je obuzela želja za čestitim potomstvom, koje će im biti radost za oči i srce. Na taj način unijeli bi radost i u Poslanikovo srce, kome Uzvišeni Allah nije dao da dočeka unučad od Rukajje i Ummu Kulsum, radijallahu anhuma.

Kada već spominjemo Fatiminu, radijallahu anha, udaju, treba spomenuti da je došla u siromašnu kuću. U toj kući živjela je skromnim životom. Ona se po tome razlikuje od svoje tri sestre. Njima je Allah darovao muževe od najbogatijih i najuglednijih porodica u Mekki. Međutim, Alijja, iako nije bio bogat i posjedovao dunjaluk, posjedovao je oštroumnost i znanje. Pored toga, bio je jedan od prvih ljudi koji su prihvatili islam. Bio je

od onih koji su se borili na putu Uzvišenog Allaha.

OSMJEH ZBOG KOJEG SE POTEŠKOĆE ZABORAVLJAJU

Fatimi, radijallahu anha, nije bilo teško zbog siromaštva njenog muža. Već prije, njen otac je odrastao kao siromašno siroče. Ne bi bilo pohvalno za Fatimu, radijallahu anha, da se mužu stalno jada na siromaštvo, zbog kojeg čak i njeno zdravlje trpi. Naprotiv, mnogo je bolje da sve to prešuti i da ga pomogne u njegovom džihadu. Koliko je plemenita ona, koja je kćerka plemenitih roditelja!

Njena hrabrost je, doista, velika. Nakon par mjeseci od udaje našla se u bici na Uhudu. Muslimani su je vidjeli kako previja rane ranjenima i vodom napaja teške ranjenike i umiruće šehide. Pokazala je svoju smjelost i hrabrost u tome. Mnogi ljudi su iz straha to napustili.

Po završetku bitke, kada se njen muž Alijja, radijallahu anhu, vratio, našao ju je u kući nasmijanu, veselu i uvijek spremnu da ga nekom lijepom riječju razveseli. Ona je to naučila od Aiše, radijallahu anha. Ona je na taj način dočekivala Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Njenom mužu Alijji, radijallahu anhu, kao i njenom ocu, potrebna je ruka blagosti i samilosti koja će sa njega očistiti

prašinu od borbi koje ga prate još od vremena dok je bio nedozreo mladić.

Alijja, radijallahu anhu, takođe nije zaboravio da na svu tu brižljivost uzvrati s ljubavlju i poštovanjem. Pomagao ju je u teškim kućnim poslovima. Cilj mu je bio da je što više sačuva od napora. Navikao je da joj olakšava teškoće tih poslova, pa makar ta pomoć bila i neznatna.

POTOMSTVO KOJE JE DONIJELO RADOST

Uzvišeni Allah je htio da Alijji i Fatimi, radijallahu anhuma, podari čestito potomstvo. Koliko je velika bila radost zbog prvog djeteta koje je plod sretnog i lijepog braka! To je Hasan, radijallahu anhu, koji je rođen treće godine po Hidžri. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, s radošću je požurio prema njemu. Uzeo ga je u naručje i na uši mu proučio ezan. Prisjetio se svoja dva sinčića, Kasima i Abdullaha, koje je Uzvišeni Allah uzeo Sebi, a još uvijek su bili dojenčad. Sljedeće godine rodila je Poslanikova kćerka Fatima, radijallahu anha, drugog unuka - Husejna. Ne pitajte koliko se Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ponovo radovao. Dva divna unučića ispunila su njegovo naručje kada god bi htio da se malo poigra sa njima. Bio je mnogo oduševljen u njihovom društvu.

Ni jedna od pet žena koje je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, oženio nakon Hadidžine, radijallahu anha, smrti nije mu rodila dijete. Uzvišeni Allah im nije podario djecu, niti potomstvo. Zbog toga nije čudno što se Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, toliko radovao. Nije čudno što je zavolio Fatimu, radijallahu anha, u tolikoj mjeri. Čitavo njegovo potomstvo poticalo je od ove plemenite kćerke, osim koje nije imao više žive djece.

Alija, radijallahu anhu, se ponosio zbog toga što mu je Allah dao potomke koji vode porijeklo od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, koji je pečat svim vjerovjesnicima. On je, također, jedan od najbližih ljudi Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem. Poznato je da je njegovo porijeklo od Hašimija, a o njegovom ugledu suvišno je i govoriti.

SVAKI EMANET JE OD ALLAHA

Fatima, radijallahu anha, se mnogo radovala kada god bi sa svojom djecom bila kod Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Kako je samo lijepa radost nakon gorkih i tužnih uspomena iz djetinjstva. Ova djeca su poklon od Uzvišenog Allaha. Pored toga, oni su jedna vrsta nagrade za njeno vjerovanje i trud u borbi na Allahovom putu. Oni su, također, izraz zahvalnosti za njenu pomoć ocu i mužu u nošenju sa životnim teškoćama i teškoćama džihada.

Mladenci su bili zahvalni svome Gospodaru na ovoj blagodati. Uzvišeni Allah im je iz Svoga obilja i blagodati još više podario. Plodovi braka se nisu sveli samo na sinove. U narednim godinama Fatima, radijallahu anha, je rodila dvije male djevojčice. Jedna od njih nazvana je imenom Zejneb, kao lijepo sjećanje na njenu plemenitu tetku Zejnebu, radijallahu anha. Drugoj su dali nadimak Ummu Kulsum, kao sjećanje na zasluge njene tetke Ummu Kulsum, radijallahu anha, koja se nakon Rukajjine smrti udala za Osmana, radijallahu anhu. Sve to je urađeno po Poslanikovoj, sallallahu alejhi ve sellem, želji.

Uzvišeni Allah je Svome Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, sačuvao svo četvoro unučadi. Za vrijeme njegovog, sallallahu alejhi ve sellem, života, ni njih, niti njihove roditelje Uzvišeni Allah nije uzeo Sebi. Uzvišeni Allah ga je sačuvao od žalosti za njima. Već prije je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, doživio smrt svoje žene Hadidže, sinova Kasima i Abdullaha, majke siromaha Zejnebe bint Huzejme, kćerki Rukajje i Zejnebe, a nakon toga i Ummu Kulsum, radijallahu anhuma. Doživio je i smrt sina Ibrahima od Marije Koptkinje i unuka Abdullaha od kćerke Rukajje, radijallahu anha.

"...I ONI SU SMRTNICI"

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je dočekao da ga Fatima, radijallahu anha, zove "oče moj" i dočekao je da ga njena djeca zovu "djede". Vrijeme je dopustilo Fatimi, radijallahu anha, i njenoj djeci da budu uz Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Bili su uz njega sve dok mu se Arapski Poluotok nije u potpunosti pokorio. Dočekala je uz svog plemenitog oca oslobođenje Mekke. Sa njom je od sestara bila samo Ummu Kulsum, radijallahu anha, koja ja tada još bila u životu. Vidjela je samilost svoga oca, sallallahu alejhi ve sellem, prema stanovnicima Mekke kada im se obratio: "Idite, sada ste slobodni." Oprostila se s rodnom Mekkom, zajedno sa onima koji su se, također, opraštali. Sa svojim ocem, sallallahu alejhi ve sellem, koji je izabrao život sa ensarijama vratila se u Medinu. Vidjela je stanovnike Mekke kako od žalosti plaču zbog rastanka sa Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, i mole ga da ih posjeti i ne zaboravi.

Prošle su dvije godine radosti i blagostanja za muslimane. Fatima, radijallahu anha, ih je proživjela zajedno sa njima. Za sve to vrijeme njenu radost i vedrinu pomutila je samo smrt njene sestre Ummu Kulsum, radijallahu anha. Nakon toga nastupilo je strašno vrijeme. Njen otac, sallallahu alejhi ve sellem, se počeo žaliti na bolest i bolove. To je bila smrtna bolest!

Fatima, radijallahu anha, je provodila svoje vrijeme pokraj njegove postelje. Služila ga je i brižljivo pazila na njega, sallallahu alejhi ve sellem. Bila je strpljiva. Molila je Uzvišenog Allaha i obraćala Mu se. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ju je tješio i govorio: "Fatima, ti si prva od moje porodice koja će se sresti sa mnom na Budućem svijetu."

Brisala je svoje suze, ali je ponekad tuga postajala mnogo žestoka, pa bi govorila: "O, oče moj, moja tuga je sa tvojim bolom."

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, joj je na to sa blagošću odgovorio: "Tvoj otac, nakon ovih bolova, više nikada neće bol osjetiti."

ONA JE PRVA KOJA SE SRELA SA POSLANIKOM, SALLALLAHU ALEJHI VE SELLEM.

Teška tuga i bol na kraju su se ipak dogodili. Ostavio ju je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, iza svoje smrti sirotu i uplakanu. Nije imala nikoga da sa njim podijeli svoju tugu. Kako je samo njena tuga velika! Vidjela je kada su joj majka i sve tri sestre preselile, a danas gleda smrt svoga plemenitog oca, sallallahu alejhi ve sellem. Kada će već jedanput dočekati svoju vlastitu smrt?

Plakala je pred kaburom voljenog oca, sallallahu alejhi ve sellem. Ljude je njena žalost,

također, rasplakala. Molili su je da bude strpljiva. Fatima, radijallahu anha, nije dugo žalila. Ubrzo se srela sa svojim voljenim ocem.

Ponedjeljka u mjesecu jedanaeste godine po Hidžri, posljednji put grlila je svoju djecu. Oči su joj bile pune suza zbog Hasana, Husejna i njihovih sestara. Zatim se oprostila sa svojim mužem, koji je bio mnogo žalostan nakon njene smrti. Kada je preselila pokopao ju je u Beki'i. Posljednji put se sa njom oprostio i tužan vratio svojim mališanima i svome pustom domu.

Svi muslimani su, također, tugovali nakon što su na Ahiret ispratili posljednju Poslanikovu kćerku Fatimu, radijallahu anha. Od Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, smrti proteklo je samo šest mjeseci.

Na taj način Ahiret je sastavio Fatimu sa onima koje je voljela. Ponovo je uz svoju majku, braću, sestre i oca. Neka joj Allah podari Svoj blagoslov. Neka je Njegov blagoslov i mir na čitavu njenu porodicu. Neka je hvala Allahu, Gospodaru svjetova!

Sadržaj

Uvod

1 - Zejneba, radijallahu anha – djevojčica koja izvršava ulogu majke

2 - Rukajja - junakinja dvije hidžre

Ummu Kulsum - druga od dvije svjetlosti

4 - Fatima - Zehra, radijallahu anha